

UNIVERSITATEA POLITEHNICA BUCUREȘTI
FACULTATEA DE AUTOMATICĂ ȘI CALCULATOARE
DEPARTAMENTUL CALCULATOARE

PROIECT DE DIPLOMĂ

Platforma Android pentru discuții pro și contra.
Implementarea scenariului și a interfeței.

Coordonatori științifici:

Prof. Dr. Ing. Adina Magda Florea
As. Dr. Ing. Andrei Olaru

Absolvent:

Miruna Popescu

**BUCUREȘTI
2012**

Abstract

Pentru a evidenția câteva aspecte fundamentale ale Inteligenței Ambientale, cum ar fi acelea de flexibilitate și omniprezență, am dorit extinderea platformei tATAmI, pentru dezvoltarea de sisteme multi-agent pe dispozitive mobile. Cu scopul de a permite pe viitor crearea de scenarii în care agenții software să fie găzduiți pe dispozitive mobile, am ales integrarea în platformă a tehnologiei Android. Am încercat ca această integrare să fie una transparentă prin crearea unor interfețe comune ce separă dezvoltarea aplicațiilor multi-agent de constrângerile impuse de mediul de execuție. În această lucrare este descrisă o aplicație al cărei rol este de a exemplifica și demonstra contribuția adusă în dezvoltarea platformei tATAmI. Am implementat un scenariu care folosește trei tipuri de agenți, ce sunt găzduiți atât pe PC cât și pe dispozitive mobile și care comunică între ei și migrează de la un dispozitiv la altul. Aplicația este destinată grupurilor de persoane care doresc să dezbată un subiect de discuție comun și să gestioneze cu ușurință opiniile fiecărui participant. În dezvoltarea sa am îmbinat tehnologia Android, frameworkul JADE pentru dezvoltarea de sisteme multi-agent și limbajul S-CLAIM de proiectare de agenți inteligenți.

Cuprins

Capitolul 1. Introducere	4
1.1 Contextul proiectului	4
1.2 Ideea și scopul proiectului	5
1.3 Structura lucrării	5
Capitolul 2. Aspecte teoretice	7
2.1 Inteligența ambientală (AmI)	7
2.1.1 Conceptul de scenariu	7
2.1.2 Caracteristici AmI	8
2.1.3 Principii AmI	8
2.1.4 Viziune platformă	9
2.2 Conceptele de agent software și sistem multi-agent	10
2.2.1 Dependența de context	10
2.2.2 Comportamentul agenților software	11
2.2.3 Caracteristicile unui agent software	12
2.3 Limbajul S-CLAIM	13
2.3.1 Sintaxa limbajului S-CLAIM	13
2.3.2 Semantica limbajului S-CLAIM	14
Capitolul 3. Tehnologii folosite	15
3.1 Framework-ul JADE pentru dezvoltarea de agenți software	15
3.1.1 Modelul Arhitectural	16
3.1.2 Modelul funcțional	18
3.2 Sistemul de operare Android	22
3.3 Platforma JADE și Android – modulul LEAP	24
Capitolul 4. Arhitectura sistemului	26
4.1 Descrierea arhitecturii și a funcționalității proiectului	26
4.2 Arhitectura proiectului tATAmI-PC	27
4.3 Structura proiectului tATAmI-Android	29
4.4 Modul de interconectare a celor două proiecte	30
Capitolul 5. Detalii de implementare	31
5.1 Descrierea scenariului implementat	31
5.2 Modul de implementare a scenariului	31
5.3 Implementarea agenților în limbajul S-CLAIM	34
5.4 Conectarea aplicației Android la platforma tATAmI	36
5.5 Diferența dintre emulator și un dispozitiv mobil real	37
5.6 Interfața grafică a aplicației Android	38
5.7 Interfața grafică a agenților de pe PC	40
Capitolul 6. Descrierea aplicației și instrucțiuni de utilizare	42
Capitolul 7. Concluzii	44
Bibliografie	45
Anexa 1	46
Anexa 2	48
Anexa 3	50
Anexa 4	55

Capitolul 1. Introducere

1.1 Contextul proiectului

Inteligența ambientală sau Aml (Ambient Intelligence) reprezintă o viziune a interacțiunii dintre om și tehnologie în viitor, care presupune că omul își va desfășura activitățile zilnice utilizând în mod natural informația și inteligența unor dispozitive ascunse, conectate printr-o rețea și integrate în obiectele din jur.[1] Conceptul de Aml a fost introdus la sfârșitul anilor 1990. El se referă la un mediu electronic omniprezent, non-intruziv și pro-activ, care ajută oamenii, într-o manieră personalizată și dependentă de context, în sarcinile ce fac parte din rutina zilnică. El este integrat atât de mult în viața de zi cu zi, încât devine "invizibil".[2]

Cele mai multe implementări de sisteme de inteligență ambientală realizate în ultimul deceniu s-au concentrat pe realizarea de sisteme complexe care servesc unor scopuri specifice. Acestea încearcă să atingă toate nivelurile implicate într-un mediu inteligent: hardware, interconectivitate, aplicație, interfață.[2] Proiectul tATAml (towards Agent-based Technology for Ambient Intelligence) se concentrează doar asupra nivelului aplicație al unui sistem Aml, păstrându-și astfel genericitatea.[2] Proiectul a fost dezvoltat în urma unei colaborări dintre Laboratorul AI-MAS (Artificial Intelligence and Multi-Agent Systems) din cadrul Universității Politehnica București și Laboratorul de Informatică al Paris 6 (LIP6) din cadrul Universității Pierre et Marie Curie.

Platforma tATAml dezvoltă un sistem multi-agent cu rol de middleware pentru viitoare aplicații din domeniul Inteligenței Ambientale. Scopul său este de a implementa un model de sistem care să dispună de auto-organizare, dependență de context și anticipare. Platforma se bazează pe utilizarea de agenți software cognitivi care gestionează și schimbă în mod natural informații de context. Folosește frameworkul JADE pentru dezvoltarea de sisteme multi-agent și limbajul S-CCLAIM de proiectare de agenți inteligenți.

Pentru a evidenția aspecte fundamentale ale Inteligenței Ambientale (cum ar fi acelea de flexibilitate și omniprezență), am ales extinderea platformei tATAml pe dispozitive mobile. Acestea ocupă astăzi un rol esențial în viețile noastre. Conform estimărilor Cisco, anul acesta, numărul de dispozitive mobile cu acces la Internet (telefoane, laptopuri și tablete în principiu) va depăși ca număr populația la nivel global.[3] Am ales adaptarea sistemului la tehnologia Android, platformă proiectată special pentru utilizarea pe dispozitive mobile. Aceasta este cea mai răspândită tehnologie ce se regăsește la momentul actual pe telefoane mobile inteligente și tablete. Totodată, pune la dispoziția dezvoltatorilor o serie de unelte și framework-uri pentru crearea rapidă de aplicații în limbajul Java.

Android a avut întâietate în fața celorlalte tehnologii de pe piață, precum Windows Phone de la Microsoft, sau iOS de la Apple, acestea din urmă fiind construite pe sisteme de operare proprietare, care restricționează comunicarea între aplicațiile software și sistemul nativ al telefonului, îngreunând dezvoltarea de către terți a aplicațiilor ce ținesc platformele lor. Android este o platformă open-source, ce oferă dezvoltatorilor acces la întreg codul sursă al proiectului și posibilitatea de a aduce modificări în funcție de propriile necesități.

1.2 Ideea și scopul proiectului

Acest proiect cuprinde două aspecte: portarea platformei tATAmI pe tehnologia Android și crearea unei aplicații orientate agent care să valideze integrarea cu succes a tehnologiilor folosite și totodata a principiilor de Aml pe care platforma le implementează.

Platforma tATAmI folosește JADE (Java Agent Development Framework) pentru dezvoltarea de sisteme multi-agent. JADE oferă cadrul în care agenții software pot exista, opera și comunica. Structura JADE conține un mediu special numit Container ce trebuie activat pentru a putea lansa agenții în execuție. Un container poate conține unul, mai mulți sau niciun agent. Un agent nu poate fi creat în exteriorul unui Container. Toate containerele active formează o Platformă.[4] Această arhitectură este detaliată în Capitolul 3.

Se dorește integrarea în proiectul tATAmI a posibilității de conectare la platforma JADE a unui dispozitiv mobil ce folosește Android și de creare de containere și agenți software, care să ruleze pe acesta. Pentru implementarea acestei funcționalități a fost folosit un add-on, JADE-LEAP, special conceput pentru lucrul cu dispozitive mobile. S-a încercat ca această integrare să fie una transparentă, să nu diferențieze execuția unui agent pe PC de cea pe un PDA. În acest scop au fost create interfețe și încapsulări care să separe dezvoltarea de aplicații multi-agent de constrângerile impuse de mediul de execuție.

Pentru a exemplifica și valida functionalitatea adusă proiectului tATAmI, am implementat o aplicație care îmbină tehnologia Android, frameworkul JADE și limbajul S-CLAIM de proiectare de agenți inteligenți. Rolul său este de a demonstra contribuția adusă în dezvoltarea platformei tATAmI. Am implementat un scenariu care folosește trei tipuri de agenți inteligenți, ce sunt găzduiți atât pe PC cât și pe dispozitive mobile și care comunică între ei și migrează de la un dispozitiv la altul. Aplicația este destinată grupurilor de persoane care doresc să dezbata un subiect comun și trebuie să gestioneze cu ușurință opiniile fiecărui participant. Ea centralizează și gestionează opiniile participanților în cadrul unui grup de discuție. Aplicația a fost testată pe dispozitive smartphone Samsung Galaxy S Plus și pe emulatorul Android Virtual Device. Aceasta aplicație demonstrează că în viitor, platforma va permite crearea de scenarii în care agenții software să fie găzduiți atât pe computere personale cât și pe dispozitive mobile.

Acest proiect a fost implementat în colaborare cu Iulia Moscalenco, sub supravegherea și îndrumarea as. dr. ing. Andrei Olaru, unul dintre dezvoltatorii proiectului tATAmI.

1.3 Structura lucrării

Voi face o prezentare sumară a fiecărui capitol din această lucrare.

Capitolul 1 „Introducere” descrie în prima parte contextul în care a fost dezvoltată această lucrare, apoi prezintă o descriere generală a proiectului și a aplicației implementate, evidențiind scopul în care a fost concepută lucrarea și rolul său în cadrul dezvoltării proiectului tATAmI.

Capitolul 2 „Aspecte teoretice” prezintă contextul teoretic în care a fost concepută lucrarea, definește următoarele noțiuni: "Inteligența ambientală", "scenariu", "agent software", „sistem multi-agent” și prezintă limbajul S-CLAIM pentru dezvoltarea de agenți, care a fost folosit în cadrul proiectului, limbaj mai puțin cunoscut publicului larg. Prima parte trasează direcțiile în care Inteligența Ambientală dorește să evolueze, descrie principalele caracteristici ale acesteia și le evidențiază printr-un exemplu de utilizare, prezentat sub formă de scenariu. Totodată sunt prezentate

și o parte din tehnologiile ce trebuie îmbinate pentru a crea cu succes un mediu inteligent și e descris rolul pe care îl are platforma tATAmI în domeniul inteligenței ambientale. Al doilea subcapitol descrie principalele caracteristici și funcționalități ale unui agent software și ale unui sistem multi-agent. Este descris comportamentul unui agent și tipurile de agenți reactivi și cognitivi, și este prezentată importanța dependenței agenților de contextul în care se află. În finalul capitolului este descrisă semantica și sintaxa limbajului S-CLAIM.

În **Capitolul 3 „Tehnologii folosite”** sunt prezentate tehnologiile pe care le-am folosit în dezvoltarea acestei lucrări. Prima parte descrie platforma JADE (Java Agent Development Framework) utilizată pentru crearea agenților și implementarea scenariului. Este prezentat modelul conceptual al platformei, arhitectura, funcționalitățile oferite și conformitatea acesteia cu specificațiile FIPA (Foundation for Intelligent Physical Agents). În a doua parte a acestui capitol este prezentat un scurt istoric al tehnologiei și arhitecturii sistemului Android. Ultima parte prezintă modulul LEAP, extinderea framework-ului JADE peste tehnologia Android.

Capitolul 4 „Arhitectura sistemului” descrie arhitectura celor doua proiecte folosite: „tATAmI-Android” și „tATAmI-PC” și modul în care acestea sunt interconectate. Sunt prezentate modulele folosite în proiecte și funcționalitățile lor.

Capitolul 5 „Detalii de implementare” oferă informații despre modul în care a fost implementată aplicația. În prima parte este descris scenariul de utilizare al aplicației și detaliată implementarea sa. Apoi este detaliată implementarea agenților în limbajul S-CLAIM și a interfețelor grafice ale agenților de pe PC și de pe Android. Este specificat și modul de conectare din aplicația Android la platforma JADE și diferențele dintre folosirea unui emulator și a unui dispozitiv real.

Capitolul 6 „Descrierea aplicației și instrucțiuni de utilizare” prezintă un scurt tutorial despre cum se poate folosi aplicația, despre modul de pornire, rulare și utilizare, despre diferențele rulării pe un dispozitiv real și un emulator.

Ultimul capitol – **Capitolul 7 „Concluzii”** sintetizează contribuțiile acestei lucrări și trasează posibilele îmbunătățiri ce pot fi aduse pe viitor.

Capitolul 2. Aspecte teoretice

2.1 Inteligența ambientală (Aml)

Inteligența ambientală sau Aml (Ambient Intelligence) reprezintă o viziune a interacțiunii dintre om și tehnologie în viitor, care presupune că omul își va desfășura activitățile zilnice utilizând în mod natural informația și inteligența unor dispozitive ascunse, conectate printr-o rețea și integrate în obiectele din jur.[1] Conceptul de Aml a fost introdus la sfârșitul anilor 1990. El se referă la un mediu electronic omniprezent, non-intruziv și pro-activ, care ajută oamenii, într-o manieră personalizată și dependentă de context, în sarcinile ce fac parte din rutina zilnică. El este integrat atât de mult în viața de zi cu zi, încât devine "invizibil".[2]

Viziunea Aml este caracterizată de două trăsături cheie: inteligență și integrare. **Inteligența** se referă la faptul că mediul digital este capabil să analizeze contextul, să se adapteze oamenilor și obiectelor, să învețe din comportamentul acestora și eventual să îi recunoască și să exprime emoții. **Integrarea** se referă la faptul că dispozitivele miniaturizate vor deveni din ce în ce mai mult parte componentă în fundalul activităților umane, într-un prim plan aflându-se interacțiunea socială și funcționalitatea . Dispozitivele vor deveni invizibile, prin integrarea lor în toate obiectele și materialele din jur. Acest lucru va face ca totul să devină "inteligent" și, prin comunicare să colaboreze cu noi în scopul de a oferi funcții complexe și rezultate utile.[1]

Este o viziune în care mediul înconjurător ne va înțelege dorințele și nevoile fără a fi nevoiți să le explicăm folosind limbaje și reguli specifice, iar utilizarea unor astfel de servicii nu va impune cunoștințe tehnice avansate ci interacțiunea dintre utilizator și mediu ambiental se va realiza într-o manieră naturală, intuitivă, asemeni interacțiunii dintre două persoane.

2.1.1 Conceptul de scenariu

În domeniul Inteligenței Ambientale apare conceptul de scenariu. Acesta reprezintă descrierea unei situații în care oamenii utilizează și interacționează cu sistemul de inteligență ambientală. Scenariile ne ajută să extragem caracteristicile și funcționalitățile Aml. Pentru a înțelege mai bine utilitatea scenariilor și modul de organizare și funcționare al unui sistem Aml voi prezenta un exemplu de scenariu.

Elena se întoarce acasă după o zi lungă. La ușa din față ea este recunoscută de o cameră de supraveghere inteligentă, alarma de securitate se oprește, iar ușa se deschide și se deblochează. După ce intră în casă, harta casei indică faptul că soțul ei Peter este la un târg de artă din Paris și că fiica ei Charlotte este în camera copiilor, unde se joacă cu un ecran interactiv. Serviciul de supraveghere la distanță a copilului a notificat că Elena a ajuns acasă, și se oprește automat. Când intră în bucătărie, dispozitivul de înștiințare al familiei se luminează pentru a indica faptul că există mesaje noi. Lista de cumpărături, pe care o compusese are nevoie de confirmare înainte de a fi trimisă pentru livrare la supermarket . Există și un mesaj de atenționare că sistemul de informații a găsit noi informații pe Internet despre case de vacanță economice cu vedere la mare, localizate în Spania. Se conectează la camera de joacă a fiicei sale pentru a o saluta, iar pe ecranul folosit de copil apare instantaneu imaginea sa video. Se conectează apoi la Peter, la târgul de artă, iar acesta îi arată prin camera video din lentilele de contact câteva din sculpturile ce intenționează să le cumpere. Ea îi confirmă alegerile. Între timp, selectează una din opțiunile de pregătire a mâncării ce poate fi preparată cu alimentele disponibile din frigider și din cămară.

Observăm că obiectele folosite zilnic în locuința noastră ar trebui înzestrate cu noi funcționalități, pentru a renunța la utilizarea de interfețe dedicate pentru interacțiunea cu sistemul. Astfel computerele vor deveni „invizibile” iar interacțiunea cu sistemul Aml se va face în mod natural și intuitiv. Totodată nu trebuie neglijat faptul că în spatele interfeței naturale pe care utilizatorul o vede și simte, se ascunde un sistem complex ce gestionează cantități mari de date.

2.1.2 Caracteristici Aml

Aml trebuie să fie **omniprezentă și pervazivă**. Arhitectura sa trebuie să suporte un număr mare de dispozitive mobile care să partajeze neîncetat cantități mari de informații, fără știrea utilizatorului (dar nu și împotriva preferințelor lui). În același timp Aml ar trebui să fie **distribuită și să lucreze la un nivel local**. [2]

Aml trebuie să fie **naturală**, prin utilizarea interfețelor avansate, intuitive, multi-modale. Aml trebuie să se adapteze tuturor cerințelor și să necesite numai atenția pe care utilizatorul este dispus să o investească. [2]

Aml trebuie să fie **previzibilă și transparentă**, astfel încât utilizatorul să înțeleagă informațiile și serviciile și modul în care funcționează sistemul, cel puțin în principiu. Principiile de bază după care lucrează Aml ar trebui să fie simple și ușor de înțeles de către oricine, aceasta făcând ca Aml să fie **generică și adaptivă**. [2]

Aml trebuie să fie, de asemenea, **pro-activă și inteligentă**. Ea trebuie să adopte măsuri adecvate, fără să deranjeze. Acțiunea trebuie să fie luată doar în cazul în care utilizatorul înțelege cauzalitatea, aprobă acțiunea. Apare **dependența de context** care are un rol principal. În acest caz vorbim de **trasabilitatea** Aml. Trasabilitatea îmbunătățește semnificativ acceptarea de către utilizator, utilizatorii fiind mult mai toleranți față de acțiunile incorecte făcute de aplicațiile dependente de context, atunci când înțeleg că au o bază rațională. Aml trebuie să furnizeze un flux de informații previzibil, natural. [2]

Același sistem de Aml va trebui să suporte mai mult de un utilizator la un moment dat (spre deosebire de cum vedem de obicei în scenarii). În spațiile publice există un număr mare de utilizatori pe care Aml trebuie să fie capabilă să-i notifice și asiste, fără a pierde confidențialitatea (sau informații importante), față de alți utilizatori.

Aplicațiile Aml sunt diverse și se regăsesc în multiple domenii ale activității umane (monitorizarea sănătății, transport, activități casnice, divertisment, etc.). Câteva direcții de dezvoltare care sunt legate de Aml: percepție, raționament, decizie, interacțiunea om-calculator, și viața privată și securitate.

2.1.3 Principii Aml

Inteligența ambientală se bazează pe trei tehnologii cheie:

- calculul omniprezent (ubiquitous computing) ce realizează integrarea microprocesoarelor în obiecte de zi cu zi cum ar fi mobilă, îmbrăcăminte, jucării, electrocasnice, clădiri etc.;
- comunicarea omniprezentă (ubiquitous communication) ce permite acestor obiecte să comunice unele cu altele și cu utilizatorul prin intermediul rețelelor ad-hoc și fără fir;
- interfețele inteligente cu utilizatorul (intelligent user interfaces) ce permit utilizatorilor din

mediile inteligente să controleze și să interacționeze cu aceste medii într-o manieră cât mai intuitivă și naturală (voce, gesturi) și într-un mod personalizat (în funcție de preferințe sau context).[1]

Aml este construită cu ajutorul tehnologiilor avansate de rețea, ce permit asocierea ad-hoc a rețelelor de dispozitive mobile și a altor obiecte. Prin adăugarea de metode adaptive de interacțiune utilizator-sistem, bazate pe analize ce se referă la modul în care oamenii interacționează cu sistemele de calcul, mediile digitale pot fi proiectate pentru a îmbunătăți calitatea vieții oamenilor, acționând în locul acestora. Aceste sisteme care se adaptează la context combină informația omniprezentă, comunicațiile și divertismentul cu personalizarea la cel mai înalt nivel, interacțiunea naturală și inteligența.[1]

Spațiul Aml poate fi văzut ca un integrator de funcții la nivel local în diverse medii și permite un dialog natural și intuitiv al utilizatorului cu aplicațiile și serviciile aferente diverselor medii – inclusiv mediul virtual – permițând organizarea și procesarea de conținut.[1]

Pentru dezvoltarea Aml este nevoie ca mai multe tipuri de tehnologii să conlucreze:

- hardware non-invaziv – conținând dispozitivele din mediul Aml: nanotehnologii, senzori wireless, etc.;
- infrastructură mobilă/fixă de comunicații și de calcul: rețele fixe sau wireless care interconectează dispozitivele;
- un strat de interoperabilitate care asigură protocoale uniforme SOA – Arhitecturi Orientate pe Servicii) - nivelul aplicație / servicii inteligente, oferind servicii dependente de semantică și context;
- interfețe prietenoase cu utilizatorul (agenți inteligenți, interacțiune multimod, sensibilitate la context, sisteme biometrice, etc.) care permit comunicarea naturală între utilizator și sistem.

2.1.4 Viziune platformă

Aml este un domeniu vast, de aceea, este greu pentru aceeași echipă să dezvolte funcționalități de conectivitate, de dependența de context, nivele de interoperabilitate și interfețe noi, în același timp. Acesta este motivul pentru care majoritatea implementărilor, încercând să abordeze toate aceste probleme, au ca rezultat un sistem care nu este flexibil sau scalabil, sau care este specific numai unui domeniu de aplicație.[2]

Platforma tATAml, pe care o folosim în proiectul nostru, pentru a o adapta la tehnologia Android, în scopul creării de containere și agenți pe dispozitive mobile, reprezintă un sistem multi-agent pentru implementarea de aplicații Aml.

Platforma se concentrează pe un singur nivel al unui sistem Aml: nivelul care lucrează cu informații la nivel semantic, și care este esențial pentru dependența de context a întregului sistem. Sistemul folosește paradigma orientată agent pentru modelare și implementare, aceasta oferind caracteristici importante pentru Aml, în special autonomia și pro-activitatea. Platforma păstrează genericitatea deoarece se dorește a fii un nivel de mijloc (middleware) pentru o gamă mai variată de sisteme Aml viitoare.[2]

2.2 Conceptele de agent software și sistem multi-agent

Agentul software este o unitate de procesare care operează în paralel și /sau în coordonare cu alți agenți, formând un sistem complex, interactiv de procesare a informației. Un agent software se află la un moment dat într-o stare, posedă o bază de cunoștințe (expertiză), și este capabil să inițieze sau să răspundă la acțiuni în cadrul sistemului multi-agent. Spunem că sistemele multi-agent modelează un sistem interactiv printr-o colecție de agenți specializați care produc și reacționează la stimulii existenți în cadrul sistemului. Agentul software este deci o unitate ce poate executa un set de sarcini independent de activitatea altor agenți, ca o consecință firească a arhitecturii bazate pe agenți, și care permite activități simultane de interpretare și manipulare a informației.[8]

Capacitatea unui sistem de a interpreta și manipula informații variază dinamic în funcție de variabilele considerate într-un context dat. Variabilele contextuale se comportă ca niște filtre cognitive. Ele formează un set de parametri interni de stare folosiți în procesele de reprezentare pentru a controla interpretarea și manipularea informației.

Un sistem multi-agent poate fi privit ca un sistem în evoluție, în care fiecare agent desfășoară o activitate independentă. Pentru specificarea completă a unui sistem multi-agent este necesară definirea cunoștințelor și comportamentului intern al agenților și a modului de interacțiune cu ceilalți agenți cu care coexistă în cadrul sistemului multi-agent.

Un agent este format din mecanisme de emisie-recepție a mesajelor, memorie (pentru menținerea unor stări), și un procesor care analizează evenimentele de tip input, actualizează starea prezentă și execută o serie de acțiuni, interacționând cu ceilalți agenți.[8]

În domeniul platforme de inteligență ambientală bazate pe agenți se dezvoltă două direcții principale: o direcție care folosește agenți cu funcționalități de învățare și de raționament având componente centralizate (baze de cunoștințe, ontologii, etc.), orientați spre asistarea utilizatorului, și o direcție bazată pe coordonarea de agenți asociați dispozitivelor, eventual mobili, într-un context de funcționalitate mai simplă, luând în considerare, de asemenea controlul distribuit și toleranța la erori.[2]

Utilizarea de agenți complecși în număr mai mic din prima direcție, ce provin din domeniul asistenților personali inteligenți, este mai aproape de interfețele inteligente cu utilizatorul și anticiparea locală a intențiilor utilizatorului. În acest caz agenții se folosesc de componente centralizate pentru a regăsi date externe, sunt complecși și utilizează algoritmi de învățare . Comunicarea între agenți este limitată, exceptând cazul în care componentele centralizate sunt desemnate ca unul sau mai multi agenți.[2]

Utilizarea mai multor agenți mai simpli, din a doua direcție, implică rezolvarea diferitelor probleme cum ar fi mobilitatea utilizatorului, controlul distribuit, auto-organizarea și toleranța la erori, și are o perspectivă mai globală privind modul în care o platformă Aml ar trebui să funcționeze.[2]

2.2.1 Dependența de context

O problemă centrală în domeniul inteligenței ambientale o constituie dependența de context. Înțelegerea adecvată din partea sistemului de Aml a contextului utilizatorului face posibil comportamentul pro-activ dar non-intruziv . Acțiunile sistemului trebuie să fie naturale și corect integrate în situația actuală.[2]

Contextul este definit în mai multe feluri. Dey a dat în 2001 o definiție care este citată mai mult decât altele în domeniul inteligenței ambientale și al aplicațiilor dependente de context:

„Contextul este orice informație care poate fi folosită pentru a caracteriza situația unei entități. O entitate este o persoană, loc sau obiect care este considerat relevant pentru interacțiunea dintre utilizator și aplicație, inclusiv utilizatorul și aplicația înșăși” [Dey 2001]. „În ceea ce privește dependența de context, este proprietatea unei aplicații de a se adapta automat la contextul perceput, prin schimbarea comportamentului aplicației în consecință” [Chenand Kotz 2001].

Pentru a fi în măsură să decidă cu privire la acțiunea corectă, o aplicație dependentă de context și o aplicație Ami în special trebuie să poată accesa informația de context și trebuie să înțeleagă contextul, să înțeleagă relațiile dintre diverse fapte din context .

Contextul are mai multe aspecte: spațiul fizic, timp, activitate(curentă, trecută sau planificată) relații sociale și resurse computaționale. Există mai multe tipuri de context: computațional, temporal, social. Exemplu: unde se află utilizatorul, ce oră este, ce temperatură este afară, ce capacități are conexiunea la rețea și asociații între diverse fapte care se referă la utilizator.

Există anumite principii ale schimbului de informații, dependent de context, între un agent și vecinii săi într-un sistem de agenți, ce pot fi utile în implementarea aplicațiilor de inteligență ambientală. Un agent trebuie să facă schimb de informații doar cu un alt agent care consideră informațiile ca relevante. Această situație e valabilă numai în cazul în care agenții au în comun unele tipuri de context. De exemplu în cazul în care agenții fac parte din aceeași activitate sau în cazul în care utilizatorii lor sunt situați în același spațiu. Când doi agenți nu împărtășesc nici un context nu au nici o informație care să fie relevantă pentru ambii. Deci topologia sistemului este indusă de context: dacă doi agenți împărtășesc context, aceștia trebuie să fie vecini.[2]

2.2.2 Comportamentul agenților software

Sistemele multi agent sunt sisteme care au un număr mare de entități ce interacționează intens și formează bucle de feedback, sunt sisteme complexe în care o implementare ideală de Aml implică un număr mare de dispozitive ce schimbă continuu informații și se adaptează la mediu. Aceste sisteme sunt caracterizate prin proprietăți și fenomene emergente care sunt neașteptate în raport cu proiectarea elementelor individuale și de aceea sunt greu de controlat, fiind greu de prezis rezultatul acțiunilor.

Un aspect important în cazul unui sistem multi agent pentru Aml, îl constituie comportamentul agenților, mai precis, modul în care trebuie să se facă schimb de informații între agenți, astfel încât informațiile interesante să ajungă la agenții interesați fără un control centralizat. Trebuie creat un mediu de inteligență ambientală cu un număr mare de dispozitive care servesc nevoilor utilizatorilor respectivi. Dispozitivele vor gestiona în majoritatea timpului diverse informații: furnizarea de informații relevante pentru utilizatorii interesați, agregarea, filtrarea și raționamentul despre informații fiind „transportoare de informații”. Trebuie soluționată problema ca fiind dată o anumită informație, cum se va livra acea informație către agenții interesați, agenți care folosesc această informație pentru a ajuta utilizatorii. Aceasta este o problemă care se adresează nivelului aplicație al unui mediu Aml.

Agenți reactivi

În domeniul sistemelor multi-agent, cele mai multe exemple care demonstrează proprietăți emergente folosesc agenți reactivi [Serugendo et al., 2006]. În domeniul sistemelor multi-agent proprietățile emergente sunt mai ușor de implementat și de controlat și sunt potrivite pentru dispozitive mici, cu putere de calcul redusă. Sistemele de agenți reactivi sunt mai ușor de anticipat și de proiectat astfel încât ele să manifeste proprietăți de auto-organizare .[2]

Agenți cognitivi

Pe lângă agenții reactivi avem agenți cognitivi. Deși sistemele de agenți reactivi pot fi foarte utile, există multe avantaje pe care un agent cognitiv le are față de un agent reactiv. Un agent cognitiv este proactiv. El poate acționa de la sine și lua măsuri în conformitate cu obiectivele sale, chiar dacă nu există semnale, percepții sau stimuli din mediu. Un agent cognitiv poate folosi experiența și informațiile despre mediul inconjurător, precum și consecințele acțiunilor trecute pentru a dezvolta un plan mai bun de fiecare dată când apare o situație similară. El este conștient de situația sa și poate raționa despre ea.[2]

2.2.3 Caracteristicile unui agent software

Putem enumera câteva caracteristici ale agenților, ce sunt esențiale rolului lor în cadrul sistemelor Aml:

- **autonomia**, reprezintă proprietatea unui agent de a funcționa corect în situațiile în care componente ale sistemului din care face parte devin nefuncționale sau inaccesibile, asigurând astfel o funcționare neîntreruptă a sistemului;[5]
- **anticipatia** și **pro-activitatea**, sunt proprietăți ce permit agenților să poată recunoaște anumiți factori, din care să reconstituie situații, și pe baza cărora să poată acționa luând propriile decizii, fără intervenția utilizatorului;[5]
- **deschiderea**, este mai mult o caracteristică a sistemului din care agenții fac parte, ce oferă acestora dreptul de a se înscrie, a părăsi sistemul sau a fuziona, fără a aduce atingere rezultatului final;[5]
- **comportamentul contextual**, se schimbă în funcție de situația prezentă la un moment dat, nedepinzând de starea sau existența unui element central de control. Primul aspect esențial este colectarea informațiilor, celălalt fiind modelarea și prelucrarea acestora.[5] Necesitatea de structurare a modului de lucru în diverse contexte duce la împărțirea acestora în categorii precum:
  - context computațional: resurse hardware disponibile, calitatea conexiunii la rețea;
  - context utilizator: profil al utilizatorului, situație socială, prieteni prezenți în sistem;
  - context ambiental fizic: iluminare, temperatură, condiții de trafic;
  - context de timp: data, moment al zilei.

Una dintre metodele de utilizare a agenților pentru implementarea sistemelor de inteligență ambientală folosește un număr redus de agenți. Aceștia rețin preferințele utilizatorului, și totodată memorează informații despre contextul în care acestea apar. Această abordare nu este una generică și nici foarte ușor scalabilă.

O altă abordare este concentrarea atenției în special pe modul de coordonare a agenților și pe metode de auto-organizare a acestora. În aceste cazuri devine mai dificil de modelat o acumulare flexibilă de cunoștințe din partea agenților, cât și de reprezentare precisă a contextului.

În proiectul tATAmI s-a încercat dezvoltarea unui sistem scalabil, dar în același timp capabil să lucreze la un nivel avansat cu reprezentarea cunoștințelor. Accentul cade pe nivelul aplicație și pe schimbul de informații între agenți. Analiza contextului s-a realizat prin două metode: modelarea implicită, folosindu-se o structură ierarhică de agenți adaptată diferitelor situații contextuale și o reprezentare grafică a informației, ce permite identificarea datelor de interes și rezolvarea posibilelor probleme date de lipsa anumitor detalii.

2.3 Limbajul S-CLAIM

Agenții folosiți în proiectul nostru au fost creați cu ajutorul limbajului S-CLAIM. Acesta este un limbaj special creat pentru proiectarea de agenți inteligenți. Limbajul reprezintă o îmbunătățire a limbajului CLAIM, denumirea sa venind de la „Smart CLAIM”. A fost dezvoltat de echipa de sisteme multi agent a Laboratorului de Informatică Paris 6 (LIP6), în colaborare cu echipa AI-MAS de la Universitatea Politehnică București. Principalele îmbunătățiri aduse se referă la reducerea complexității sintaxei. S-a dorit oferirea unui limbaj orientat-agent, simplu de utilizat, care să reprezinte un bun instrument de programare chiar și pentru cei care nu sunt familiarizați cu alte limbaje de programare. Acesta este scopul pentru care a fost conceput și limbajul CLAIM (Limbaj computațional pentru agenți autonomi și mobili) – de a fi un limbaj accesibil tuturor, simplu de utilizat de către proiectanții de agenți.[2]

Limbajul CLAIM reprezintă un bun instrument pentru crearea de sisteme multi-agent. El este conceput peste limbajul Java și permite accesarea resurselor Java în mod direct atunci când acest lucru este necesar. Agenții proiectați în limbajul CLAIM sunt rulați folosind platforma Sympa. Aceasta este responsabilă de ciclul de viață și mobilitatea unui agent. Deoarece execuția unui agent pe platforma Sympa nu folosește metode standard de comunicație și mobilitate a agenților, dezvoltarea și aducerea de noi funcționalități este dificilă.[2]

Deși semantica limbajului CLAIM încearcă să acopere o plajă largă de funcționalități, nu permite descrierea componentelor grafice și nici partea de algoritmică a agenților. Acestea vor trebui implementate direct în Java. Pentru o descriere completă a unui agent de complexitate medie programatorul va fi nevoit să îmbine limbajul CLAIM cu Java.

Pentru o mai ușoară întrebuințare, limbajul S-CLAIM simplifică semantica, care nu este tocmai ușor de parcurs în cazul limbajului CLAIM. O altă îmbunătățire semnificativă este că renunță la utilizarea platformei Sympa în favoarea JADE. Reimplementarea limbajului peste platforma JADE permite îmbunătățirea funcționalităților.

Semantica limbajului S-CLAIM este strâns bazată pe semantica CoCoMo dezvoltată de Abdelkader Behdenna, în timpul stagiului de la Master la LIP6 în 2009. Ea este o simplificare a semanticii limbajului CLAIM, reducând lista de primitive.

2.3.1 Sintaxa limbajului S-CLAIM

Sintaxa limbajului S-CLAIM folosește paranteze asemeni limbajului LISP. Variabilele sunt precedate de semnul „?”. Un agent se definește prin nume, parametrii și lista sa de comportamente: (agent [className] [params] [behaviors]). Definirea unui comportament se realizează astfel: (behavior [type] [statements]). Există două tipuri de comportamente definite:

- **inițial:** se execută la crearea agentului;
- **reactiv:** se execută în urma primirii unui mesaj și optional la îndeplinirea unor condiții.

S-CLAIM folosește structuri de date specifice. Acestea sunt definite prin cuvântul cheie *struct* și lista de membrii a structurii. Primul membru reprezintă de obicei tipul structurii. Comunicația între agenți și lucrul cu cunoștințe folosește structuri predefinite de tipul *message* și respectiv *knowledge*. Limbajul se folosește foarte mult de recunoașterea de șabloane. Parametrii primitivelor pot fi legați, sau nu, de o anumită valoare în momentul apelului. Parametrii legați vor impune anumite restricții, iar cei liberi se vor lega de valorile regăsite pe pozițiile în cauză. S-CLAIM nu folosește tipuri de date predefinite, acesta va presupune tipul parametrilor în momentul apelului unei primitive. De exemplu primitivele *readK* și *forAllK* folosesc parametrii legați pentru a selecta din baza de cunoștințe a agentului doar anumite cunoștințe, iar selecția este data de valorile ce se vor lega de restul parametrilor. În cazul primitivei *receive* parametrii legați impun un anumit format al mesajului primit, iar cei liberi se vor lega la informațiile primite prin mesaj.[2]

2.3.2 Semantica limbajului S-CLAIM

Limbajul S-CLAIM permite utilizarea următoarelor primitive:

- **primitive pentru comunicare:**
  - **send** - trimite un mesaj către alt agent, sau accesează un serviciu web; (send [to] (struct message [content-items]));
  - **receive** – primește un mesaj de la alt agent sau primește o cerere pentru a accesa un serviciu web; (receive [content-items]);
- **primitive pentru mobilitate:**
  - **in** - devine fiul unui agent; agentul se va muta în containerul respectiv cu toată subierarhia sa de agenți; (in [new-parent]);
  - **out** - părăsește contextul părintelui său;
- **primitive pentru manipularea agenților:**
  - **open** – cere dizolvarea unui agent fiu, acumulând toate capabilitățile și cunoștințele agentului fiu;
  - **acid** - agentul se dizolvă în părintele său, părintele acumulând toate capabilitățile și cunoștințele agentului fiu;
  - **new** - crează un agent nou, care devine fiu al său;
- **primitive pentru manipularea cunoștințelor:**
  - **addK** - adaugă o nouă informație în baza de cunoștințe a agentului; (addK (struct knowledge [content-items]));
  - **removeK** - șterge o informație din baza de cunoștințe a agentului, în funcție de corespondența acesteia cu un șablon; (removeK (struct knowledge [content-items]));
  - **readK** - citește prima cunoștință din baza de cunoștințe a agentului care corespunde șablonului, neținând cont de informațiile nespecificate în șablon; (readK (struct knowledge [content-items]));
  - **forAllK** - iterează printre cunoștințele din baza agentului care corespund unui anumit șablon; la fiecare iterație se poate executa și o serie de alte operații care să folosească cunoștința selectată; (forAllK (struct knowledge [content-items]) [statements]);
- **primitive de control:**
  - **condition** - condiționează activarea unui comportament în funcție de o valoare logică; (condition [condition]);
  - **if** - condiționează execuția unui bloc de operații; (if [condition] then [statements] else [statements]);
  - **wait** - întrerupe comportamentul unui agent pentru o perioadă specificată de timp; (wait [time]).

Putem observa că semantica S-CLAIM nu cuprinde și partea de algoritmică, funcții de procesare, operații aritmetice sau logice. Acestea pot fi implementate în limbajul de programare Java și pot fi invocate asemeni primitivelor clasice descrise mai sus.

Capitolul 3. Tehnologii folosite

3.1 Framework-ul JADE pentru dezvoltarea de agenți software

Pentru crearea agenților și implementarea scenariului am folosit platforma Jade. În continuare voi prezenta modelul conceptual al platformei, arhitectura și funcționalitățile acesteia. Un alt aspect important pe care l-am menționat este încadrarea tehnologiei în standardele de dezvoltare FIPA (Foundation of Intelligent Physical Agent), care asigură interoperabilitate între proiecte.

JADE (Java Agent Development Framework) este o platformă care facilitează dezvoltarea aplicațiilor distribuite multi-agent, conform specificațiilor FIPA (Foundation of Intelligent Physical Agent). Framework-ul a fost dezvoltat de către CSELT (Centro Studi e Laboratori Telecomunicazioni, cunoscut și ca Telecomm Italia Lab) împreună cu Computer Engineering Group de la Universitatea din Parma.[6]

FIPA (Foundation for Intelligent Physical Agents) este o organizație având standardele IEEE Computer Society, care promovează tehnologia bazată pe agent și interoperabilitatea propriilor standarde cu alte tehnologii. Standardul FIPA se bazează pe principiul că ar trebui specificat numai comportamentul extern al componentelor sistemului, lăsând arhitectura internă și detaliile de implementare dezvoltatorilor de platforme individuale. Acest lucru asigură interoperarea între platforme conforme.[7] Platforma JADE oferă compatibilitate completă cu specificațiile FIPA: comunicare, management și arhitectură. Există o serie de servicii predefinite pe care aceasta le oferă și o serie de interfețe standard ce sunt implementate.[6]

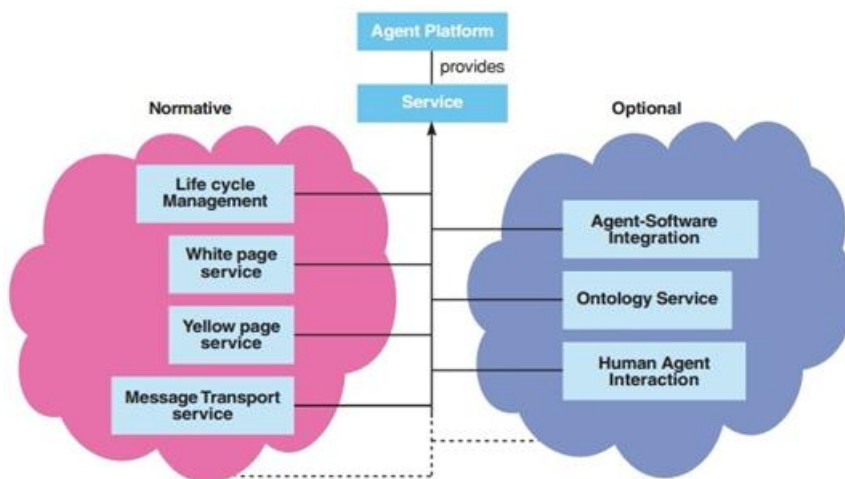

Figura 1. Standardul FIPA de servicii[6]

JADE reprezintă un middleware de dezvoltare și execuție a aplicațiilor peer-to-peer peste rețea, ce folosesc paradigma orientată agent. Acestea pot intercomunica atât în mediu de rețea ethernet cât și wireless. Modelul peer-to-peer este caracterizat de faptul că orice instanță (nod) poate avea atât rol de server cât și de client. Adică orice nod poate iniția comunicația și trimite cereri către o altă instanță, în același timp ascultând cereri venite din exterior. Nu mai există o centralizare ca în cazul modelului client server, rolurile de client și de server îmbinându-se într-unul singur. Fiecare nod poate părăsi sau se poate alătura topologiei în orice moment, și poate descoperii singur restul

nodurilor din rețea.[6]

Acest model se potrivește foarte bine cu paradigma orientată agent peste sisteme distribuite. Fiecare agent este reprezentat de către un nod din rețea. Acesta trebuie să fie capabil să inițieze trimiterea de mesaje către alți agenți, această caracteristică fiind una dintre diferențele majore ale comunicării inter-agent și RPC (remote procedure call).

Comunicarea joacă un rol foarte important în sistemele multi agent. Acestea trebuie să pună la dispoziție o suită de funcționalități:

- comunicarea trebuie să se realizeze asincron;
- transmițătorul unui mesaj nu trebuie să rămână blocat până când mesajul va fi primit;
- receptorul are dreptul de a analiza mesajele primite, de a le filtra și de a le oferi priorități diferite de răspuns;
- trimiterea și primirea unui mesaj se realizează total independent în timp;
- receptorului îi este permis să nu fie disponibil la momentul respectiv sau chiar să nu existe; cu toate acestea el va primi mesajul atunci când va fi disponibil;
- mesajele pot avea ca destinație un grup de agenți ce au în comun diferite proprietăți sau interese;
- acțiunea de a comunica trebuie pusă pe același nivel de interes ca și restul acțiunilor unui agent;
- comunicarea între agenți trebuie să respecte un protocol comun astfel încât conținutul mesajelor să poată fi interpretate la fel de către toți agenții.

3.1.1 Modelul Arhitectural

Platforma JADE oferă cadrul în care agenții pot exista, opera și comunica. JADE conține, pe lângă biblioteca de clase pentru dezvoltarea și manipularea agenților, un runtime environment ce trebuie activat pentru a putea lansa agenții în execuție. Fiecare instanță a acestui runtime environment este numită *Container*. Fiecare container poate conține mai mulți agenți. Toate containerele active formează o Platformă, în care trebuie să existe obligatoriu un singur container special numit *Main Container*. Această platformă are rolul de a face „invizibile”, față de agenți și de utilizatori, nivelurile de dedesubt (nivelul hardware, sistemul de operare, nivelul rețea, JVM).[4]

JADE a fost implementat integral în limbajul Java, și poate rula peste următoarele mașini virtuale: J2EE (Java Platform Enterprise Edition), J2SE (Java Platform Standard Edition), J2ME (Java Platform Micro Edition – pentru aplicații embedded). Totodată, JADE a fost integrat în platforma .NET.

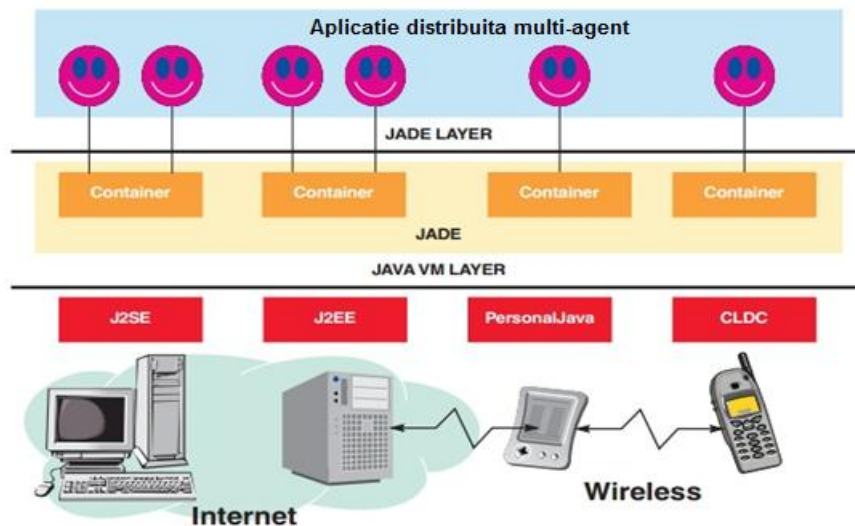

Figura 2. Arhitectura JADE [6]

Alte caracteristici ale platformei JADE sunt:

- un Agent poate rula numai într-un Container (fie el principal, MainContainer, sau nu);
- un Container poate să conțină nici un Agent, un Agent sau mai mulți agenți;
- un Container poate aparține unei singure Platforme;
- containere ale aceleiași Platforme pot fi găzduite pe host-uri diferite, realizând astfel o Platformă distribuită;
- fiecare Platformă trebuie să conțină exact un container principal (MainContainer);
- Main Containerul este primul care pornește pe Platformă. Restul containerelor se înregistrează la acesta când pornesc;
- Main Container include doi agenți speciali: AMS și DF;
- AMS reprezintă autoritatea în platformă și este singurul agent capabil de a efectua acțiuni de management, cum ar fi pornirea și uciderea de agenți sau închiderea platformei (agenții normali pot solicita astfel de acțiuni la AMS);
- DF oferă serviciul *yellow pages* care ține evidența serviciilor agenților conectați la Platformă;
- dacă există deja un Main Container pe Platformă și se crează încă unul, se va crea o nouă Platformă;
- un host poate să gazduiască unul sau mai multe Container ale aceleiași Platforme;
- un host poate să gazduiască una sau mai multe Platforme.

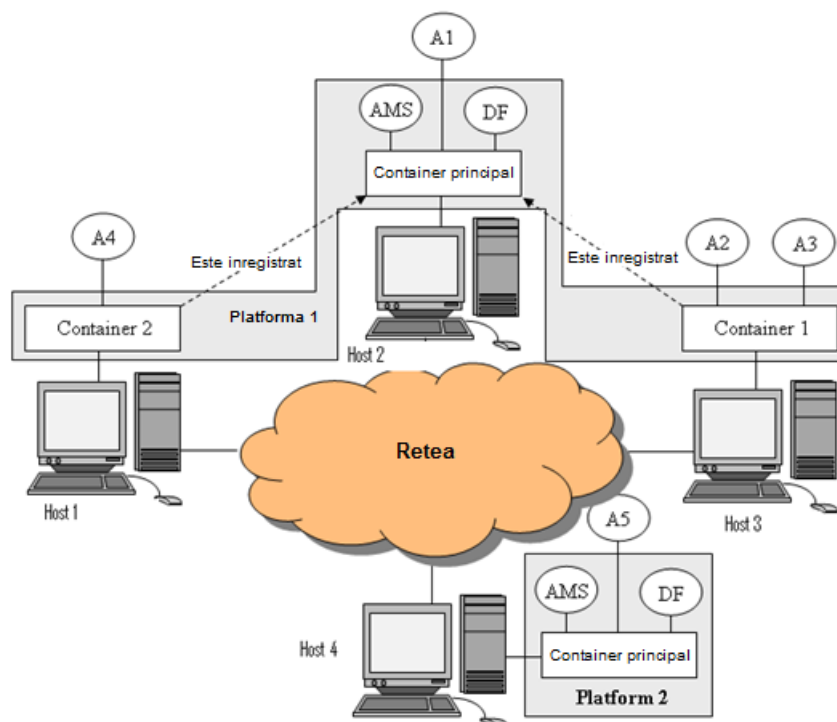

Figura 3. Arhitectura JADE [6]

3.1.2 Modelul funcțional

JADE oferă serviciile de bază, necesare unei aplicații distribuite peste o configurație peer-to-peer, dar și pentru o aplicație specifică unui dispozitiv mobil. JADE permite fiecărui agent să descopere dinamic alți agenți și să comunice cu aceștia conform paradigmei peer-to-peer. Din punctul de vedere al aplicației, fiecare agent este identificabil printr-un nume unic și oferă un set de servicii. Poate să-și înregistreze serviciile oferite dar și să găsească alți agenți în funcție de tipul de servicii pe care aceștia le pun la dispoziție. Un agent poate face singur modificări asupra ciclului său de viață.[6]

Comunicarea între agenți se face prin schimburi asincrone de mesaje. Nu este necesar ca aceștia să dețină informații adiționale unul despre celălalt, ci doar numele agentului căruia îi este destinat mesajul. Trimiterea mesajului se realizează printr-o simplă comandă în care este specificat numele destinatarului. Ca o consecință a acestui fapt, putem observa că nu există o dependență temporală în comunicarea dintre cei doi agenți. În momentul trimiterii mesajului este posibil ca destinatarul să nu fie disponibil pentru a primi mesajul sau chiar, să nu existe la acel moment de timp. Trimiterea unui mesaj se poate realiza și fără ca expeditorul să cunoască numele explicit al destinatarului, ci este de ajuns doar o proprietate sau un domeniu de interes al acestuia. De exemplu un agent poate trimite mesaje tuturor agenților interesați de un anumit domeniu. Se observă că platforma, prin serviciile oferite, face ca referințele efective ale agenților să fie invizibile.[10]

Fiecare agent deține o casuță poștală unde sunt păstrate mesajele primite. În figură este descris procesul de trimitere a unui mesaj. Agentul expeditor pregătește mesajul și antetul acestuia cu informații specifice și îl trimite prin intermediul platformei JADE. Aceasta este responsabilă cu identificarea agentului destinatar și a adresei acestuia. Mesajul este pus în casuța poștală a agentului destinatar, iar acesta este notificat de primirea sa. Agentul destinatar va decide singur dacă va citi mesajul din coada de așteptare, când îl va citi și cum va reacționa în continuare.[10]

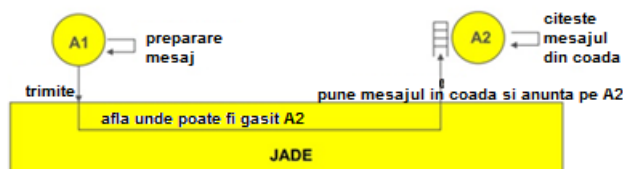

Figura 4. Modelul de comunicație inter-agent[10]

JADE oferă metode de securitate precum autentificarea și verificarea drepturilor agenților, pentru aplicațiile ce necesită asemenea mecanisme. Totodată se pot impune reguli și drepturi asupra transmisiei și recepționării de mesaje. Conținutul mesajului este încapsulat într-un „plic” care conține informațiile necesare nivelului transport. Conținutul fiind astfel separat de antet, poate fi criptat ca măsură de securitate. Structura unui mesaj este conformă cu limbajul ACL (Agent Communication Language) definit de FIPA și cuprinde informații referitoare la contextul în care s-a trimis mesajul, perioada de timp în care să se aștepte răspuns dar și informații referitoare la transmisiile paralele de mesaje.

Pentru a facilita realizarea unor conversații de complexitate ridicată între agenți, JADE oferă ca suport o serie de șabloane ce pot fi implementate în cazul unor comunicații cu scop specific (negocieri, licitații delegări de activități). Aceste șabloane se ocupă în special de problemele de sincronizare, timeout-uri, restricții. Astfel programatorul va evita erorile ce pot apărea datorită logicii scenariului. JADE oferă de asemenea sprijin în manipularea conținutului mesajelor, dar și în schimbarea rapidă a conținutului, permitând conversația în mod automat de la un mesaj primit, la unul ce trebuie trimis. Există integrat și un set de instrumente ce permit programatorului să creeze grafic o ontologie. (O ontologie reprezintă informația ca un set de concepte dintr-un anumit domeniu, precum și relațiile dintre aceste concepte).[6]

Task-urile agenților sunt implementate sub formă de comportamente. Fiecărui agent i se poate asigura unul sau mai multe comportamente. JADE oferă suport pentru paralelizarea comportamentelor agenților, mărind astfel scalabilitatea și adaptându-se mediilor de dezvoltare ce dispun de resurse limitate.

Există 3 șabloane de comportamente:

- One shot, definit printr-un set de acțiuni finite ca timp. Agentul îl execută o singură dată, după care, comportamentul se încheie și este scos din lista activă;
- Cyclic, definit printr-un set de acțiuni ce se execută ciclic la infinit;
- Complex, introduce o stare curentă a agentului, în funcție de care acesta execută acțiuni diferite ce sunt definite în comportament. Se încheie doar dacă este satisfăcută o condiție de stare.

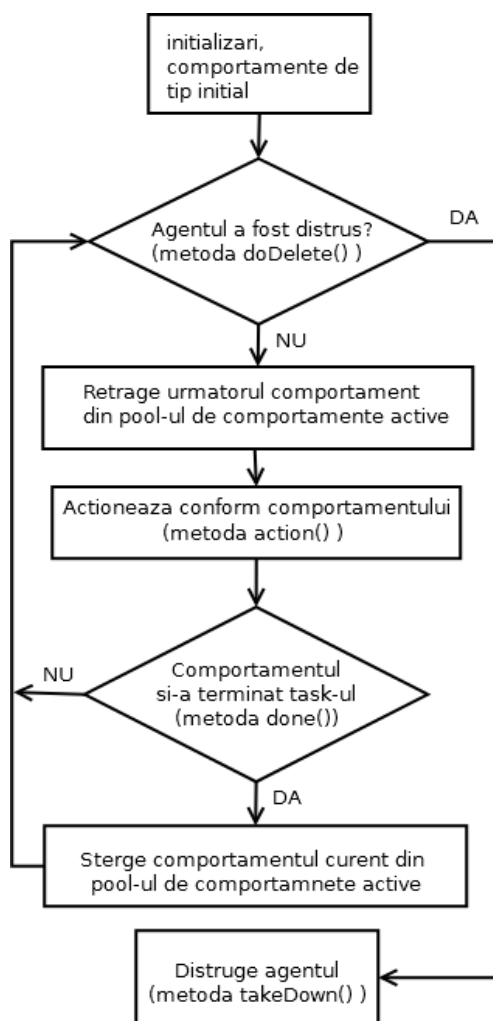

Figura 5. Ciclul de viață al unui agent JADE[10]

JADE implementează și un mecanism de mobilitate al codului și al stării de execuție al unui agent. Astfel, un agent poate să se oprească din acțiunea pe care o face pe un anumit dispozitiv, să migreze pe un alt dispozitiv (fără a fi necesar ca pe acel dispozitiv să existe codul sursă al agentului în cauză) și să-și reia execuția din punctul în care a fost întreruptă. Această funcționalitate permite distribuirea puterii de calcul, prin mutarea agenților pe mașini mai puțin încărcate, fără a avea consecințe nedorite asupra aplicației sau a rezultatului obținut.

JADE include mai multe servicii, printre care: un serviciu de nume al agenților care asigură că fiecare agent are un nume unic în cadrul platformei și un serviciu „yellow pages”, unde agenții își publică descrierea și serviciile oferite, pentru a putea fi descoperiți de către ceilalți agenți. Aceste servicii pot fi distribuite pe mai multe dispozitive din cadrul platformei.[9]

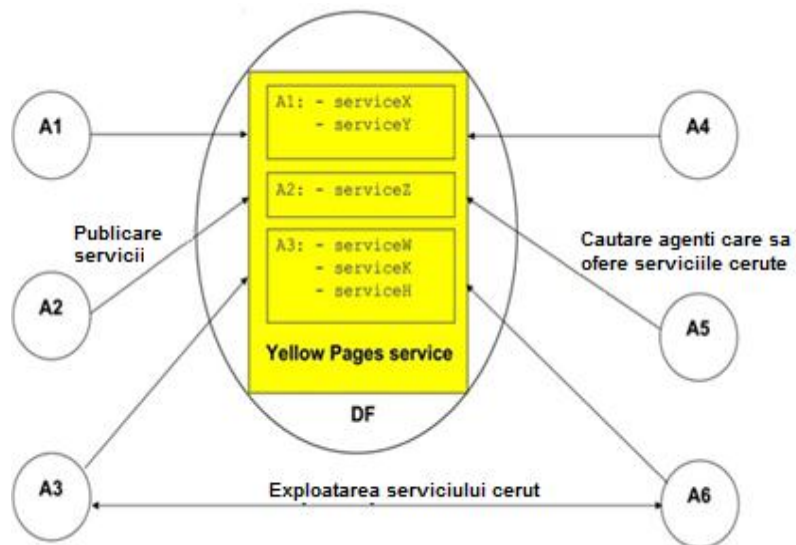

Figura 6. Serviciul yellow pages[9]

JADE oferă tool-uri grafice pentru debugging, management, control și monitorizare:

- RMA (Remote Monitoring Agent)
  - monitorizează și controlează platforma împreună cu containerele sale
  - controlează de la distanță ciclul de viață al agenților prin următoarele operații: creare, suspendare, repornire, distrugere, migrare, clonare;
  - poate compune și trimite mesaje aleatoare unui agent;
  - pornește restul instrumentelor grafice;
- Dummy Agent
  - compune și trimite mesaje aleatoare altor agenți;
  - încarcă/salvează stiva de mesaje din/în fișier;
- Sniffer Agent
  - interceptează mesajele schimbate între alți doi agenți;
  - arată fluxul de mesaje schimbate și conținutul acestora;
- Introspector Agent
  - monitorizează starea internă a unui agent;
  - oferă informații despre mesajele trimise, primite sau în așteptare ale unui agent;
  - oferă informații despre comportamentele planificate pentru un agent;
  - oferă posibilitatea de debugging a execuției unui agent;
- Log Manager Agent
  - oferă posibilitatea de manipulare a logurilor în timp real;
- DF (Directory Facilitator)
  - permite interacțiunea cu serviciul *yellow pages* prin următoarele operații: căutare agenți, înregistrare și dezinregistrare agenți, modificarea descrierilor agenților.

3.2 Sistemul de operare Android

Pentru a evidenția aspecte fundamentale ale Inteligenței Ambientale, cum ar fi acelea de flexibilitate și omniprezență, am ales extinderea platformei tATAmI pe dispozitive mobile.

Acestea ocupă astăzi un rol esențial în viețile noastre. Conform estimărilor Cisco, anul acesta, numărul de dispozitive mobile cu acces la Internet (telefoane, laptopuri și tablete în principiu) va depăși ca număr populația la nivel global. S-a estimat că până în 2016 vor fi peste 10 miliarde de gadgeturi cu acces la Internet.[3]

Pentru a face posibilă crearea de agenți pe platforma tATAmI, care să funcționeze și pe dispozitive mobile, s-a ales integrarea în platformă a tehnologiei Android. Aceasta este cea mai răspândită tehnologie ce se regăsește la momentul actual pe dispozitivele mobile. Reprezintă o platformă proiectată special pentru utilizarea sa pe telefoane și tablete, și cuprinde: un sistem de operare bazat în întregime pe Linux și JAVA.

Android a avut întâietate în fața celorlalte tehnologii de pe piața, precum Windows Phone de la Microsoft, sau iOS de la Apple, acestea din urmă fiind construite pe sisteme de operare proprietare, care restricționează comunicarea între aplicațiile software și sistemul nativ al telefonului, restricționând dezvoltarea de către terți a aplicațiilor ce ținesc platformele lor.

Tehnologia Android fost dezvoltată de către alianța OHA (Open Handset Alliance) – un grup format la momentul actual din 84 de companii: operatori de telefonie mobilă, producători de dispozitive mobile, producători de dispozitive semiconductoare, companii software și companii de retail. Alianța a fost fondată în anul 2007 și în fruntea ei se află compania Google, care de altfel, este prima care a achiziționat software-ul original de dezvoltare în anul 2005. Aceasta a lansat apoi codul Android ca open-source, sub licența Apache. În momentul de față, proiectul AOSP (Android Open Source Project), condus de Google este responsabil de mentenanța și dezvoltarea continuă a produsului.[11] „Scopul proiectului Open Source Android este de a crea un produs de succes, care îmbunătățește experiența mobilă pentru utilizatori” [”Philosophy and Goals | Android Open Source”. Sursa: android.com. Accesat la data 2012-02-20].

Sistemul Android este compus dintr-un nucleu (Kernel) de Linux și o colecție de biblioteci de funcții scrise în limbajele C și C++. Funcțiile sunt expuse printr-un framework ce asigură servicii pentru gestiunea și rularea de aplicații Java.

Structura sistemului de operare Android, descrisă pe niveluri este următoarea:

- **Kernel-ul Linux** al sistemului de operare oferă o interfață abstractizată de legătură între nivelurile superioare și componentele hardware ale telefonului. El realizează gestiunea proceselor și a memoriei;
- **biblioteci de metode scrise în C și C++** ce oferă funcționalități de bază, precum funcții grafice 2D și 3D, funcții audio, suport pentru baze de date, funcții de securizare a comunicației pe Internet și altele;
- **modulul Run-Time**, modul ce dă posibilitatea rulării în paralel a proceselor din spatele aplicațiilor Java;
- **framework-ul pentru dezvoltarea de aplicații** pune la dispoziție clase necesare dezvoltării de aplicații Java;
- **nivelul aplicație** reprezintă totalitatea aplicațiilor ce rulează la un moment dat deasupra sistemului de operare.

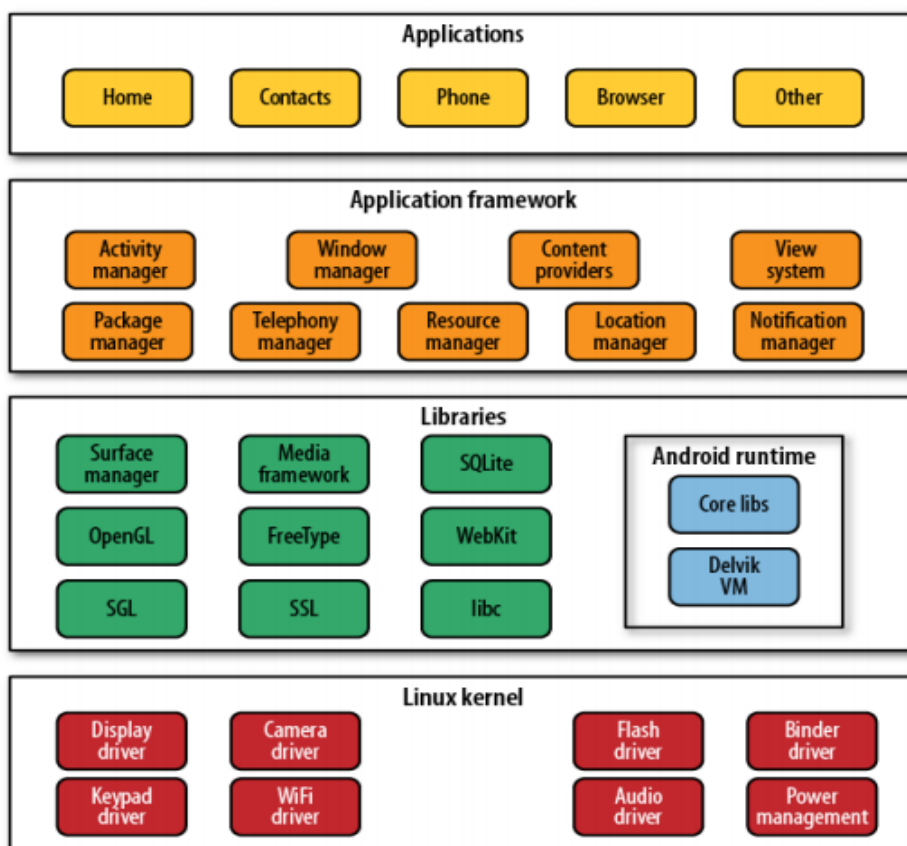

Figura 7. Niveluri software ale sistemului de operare pentru dispozitive mobile Android [11]

Un aspect deosebit de important este securitatea oferită de sistemul Android aplicațiilor. Acestea se execută având fiecare o identitate proprie definită prin două valori "Linux User ID" și "Group ID". Aplicațiile sunt astfel izolate între ele și izolate de sistem. Fără acordul utilizatorului nici o aplicație nu poate să afecteze alte aplicații sau sistemul de operare. Accesul la resurse comune sau informații personale (mesaje, persoane de contact, email-uri, etc.) este declarat sub forma unei liste cu permisiuni ce trebuie aprobată de utilizator în momentul instalării aplicației.

Un alt element cheie în gestiunea aplicațiilor Android este Mașina Virtuală Dalvik (VMD), care face parte din modulul Run-Time. Ea substituie tradiționala Mașină Virtuală Java (JVM), fiind o variantă adaptată rulării mai multor instanțe pe același device, urmărind utilizarea cât mai eficientă a resurselor limitate de memorie și procesor pe care le pun la dispoziție dispozitivele mobile.[11]

Programele pentru Android:

- sunt scrise în limbajul de programare Java;
- sunt compilate într-un limbaj intermediar denumit „bytecode”, în fișiere de tip „class”;
- fișierele „class”, compatibile cu Mașina Virtuală Java sunt apoi transformate în fișiere cu extensia „dex”, compatibile cu Mașina Virtuală Dalvik. Un fișier „dex” poate încorpora mai multe clase, pentru a se economisi memorie. „Bytecode-ul” este transformat într-un set alternativ de instrucțiuni;
- urmează instalarea fișierului „dex” pe un device ce rulează Android;
- etapa finală este execuția aplicației, DalvikVM realizând acest lucru cu ajutorul unui compilator de tip „just-in-time”.

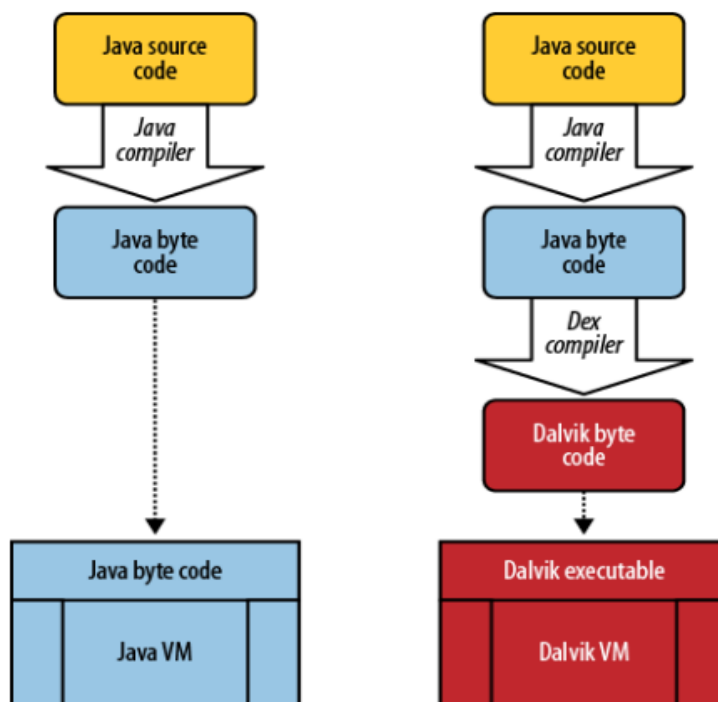

Figura 8. Java versus Dalvik [11]

3.3 Platforma JADE si Android – modulul LEAP

Având în vedere creșterea nevoii de aplicații pentru mediile mobile (telefoane inteligente, tablete, PDA-uri) și necesitatea de integrare a acestora cu rețelele de calculatoare fixe, platforma JADE a trebuit regândita pentru a se alina la sistemul Android.

Diferențele principale ce intervin atunci când discutăm despre JADE și platformele mobile sunt următoarele:

- mediul JADE complet are o dimensiune (Mega Bytes) care depășește posibilitățile limitate ale dispozitivelor mobile;
- mediul JADE complet necesită versiunea Java 5 sau versiuni ulterioare;
- rețelele mobile au întârzieri mari, dimensiuni reduse ale lățimii de bandă, conexiuni mai puțin stabile la Internet.

Modulul LEAP (Lightweight Extensible Agent Platform) al platformei JADE rezolvă aceste probleme și asigură mediul propice de creare și gestiune a agenților. Acesta înlocuiește anumite părți ale nucleului JADE, putând fi utilizat pe o multitudine de dispozitive mobile.

Există două moduri în care JADE LEAP poate rula:

- modul normal sau „Stand-Alone”, în care un Container complet este rezident pe gazda pe care platforma JADE este activă;
- modul împărțit sau „Split”, în care Containerul este distribuit într-un bloc simplificat „Front End” ce rulează pe dispozitivul gazdă și un bloc „Back End” ce rulează pe un server; cele două părți ale Containerului sunt legate printr-o conexiune permanentă.

Unul dintre avantajele platformei este faptul că programatorul sau dezvoltatorul de aplicații nu tratează diferit agenții care rulează în modul normal „Stand-Alone” de cei care rulează în modul împărțit „Split”, fie ei pe server, fie pe dispozitivele mobile.[12]

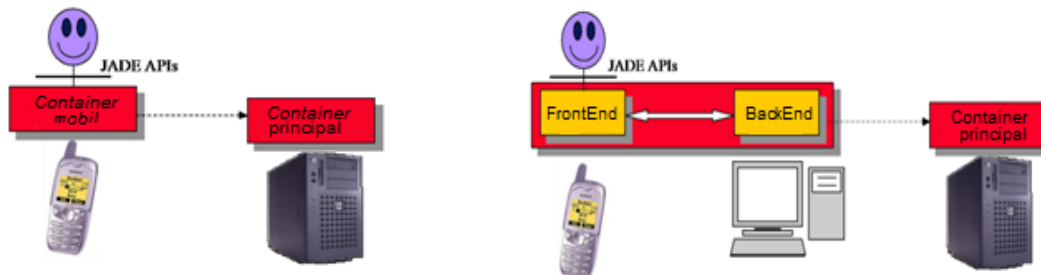

Figura 9. Rularea agenților în mod normal sau împărțit între un device mobil și un server[12]

Aplicația pe care am realizat-o folosește modul normal de rulare a agenților, containerele fiind integral pe dispozitivele mobile.

Capitolul 4. Arhitectura sistemului

4.1 Descrierea arhitecturii și a funcționalității proiectului

Proiectul tATAmI este un model de sistem multi-agent pentru inteligența ambiantă ce poate fi văzut ca un middleware pentru dezvoltarea ulterioară a unei game mai largi de aplicații și servicii inteligente. O caracteristică importantă a sistemului este genericitatea pe care o oferă aplicațiilor care se doresc a fi implementate. Acest lucru a fost posibil de realizat prin abordarea doar a nivelului aplicație, din suita de nivele ce sunt implicate într-un mediu inteligent. [2]

Platforma tATAmI este un sistem distribuit ce prezintă fiabilitate în cazul în care un dispozitiv este înlăturat din sistem sau devine temporar indisponibil. Agenții utilizați prezintă mecanisme de auto-organizare, nu este nevoie de un control global centralizat al acestora ci de o interacțiune la nivel local. Este posibilă astfel coordonarea unui număr mare de agenți. Aceștia prezintă caracteristici cognitive și au un comportament flexibil în funcție de capacitățile dispozitivului. [2]

O trăsătură de bază a sistemului este dependența de context, agenții accesează și schimbă în mod natural informații de context. Agenții sunt structurați ierarhic prin relații de tipul tata-fiu. În contextul unui agent este inclusă și această proprietate de a fi fiul unui alt agent. Dacă părintele este definit, fiul se va deplasa odată cu acesta, păstrându-și astfel o parte din context. Părintele se va deplasa cu toată subierarhia sa de agenți. Această funcționalitate se numește mobilitate ierarhică.[2]

Platforma tATAmI dispune de mecanisme de simulare a scenariilor de AmI și de exemple de scenarii ce au fost implementate pentru testarea sistemului și pentru a accentua cerințele unui mediu de inteligență ambiantă la scară reală. Un astfel de scenariu am implementat și noi pentru a testa funcționalitatea proiectului. Scenariul și modul său de implementare sunt descrise în Capitolul 5 al acestei lucrări. O funcționalitate esențială a platformei este ușurința de testare a unui scenariu odată ce acesta a fost definit. Este posibilă testarea unui scenariu în mod repetat fără a schimba parametrul de testare ceea ce implică obținerea acelorași rezultate, deci reproducerea completă a scenariului. Parametrii se configurează într-un fișier XML și se referă la platforma creată, containere, agenți, cunoștințele lor inițiale și evenimente generate. Platforma folosește framework-ul pentru dezvoltare de agenți JADE și utilizează S-CLAIM ca limbaj de programare orientat-agent.[2]

Pentru a evidenția aplicabilitatea proiectului tatami pe dispozitivele mobile am ales adaptarea și implementarea acestuia pe platforma Android.

Am structurat astfel proiectul în două module principale:

1. tATAmI-PC, destinat rulării pe un calculator personal. Acest modul conține clasele de bază (core) ce gestionează agenții și scenariile și interpretează limbajul specific S-CLAIM. Tot aici este implementată și partea grafică a aplicației PC, sistemul de jurnalizare (logging) a evenimentelor definitorii în ciclul de viață al agenților. Aplicația PC realizează totodată și inițializarea platformei, containerelor și a agenților.
2. tATAmI-Android, proiect destinat rulării pe un dispozitiv mobil, cuprinde clase specifice platformei, containerelor și agenților în mediul Android, interfețele grafice de gestiune a acestora.

Această abordare a fost aleasă deoarece programarea de aplicații ce rulează pe dispozitive mobile necesită utilizarea de tool-uri și instrumente specifice. Bibliotecile de funcții și clase sunt diferite în cazul dezvoltării unui proiect Android. Datorită nivelului hardware diferit, ce impune

folosirea limitată a resurselor de memorie și procesare, aplicațiile rulează peste o mașină virtuală (Dalvik), diferită față de cea pentru aplicațiile simple Java. Totodată separarea celor două module este corectă din punct de vedere logic și conceptual.

4.2 Arhitectura proiectului tATAmI-PC

Proiectul tATAmI-PC adoptă o arhitectură modulară pentru a facilita extinderea și adăugarea de funcționalități noi.

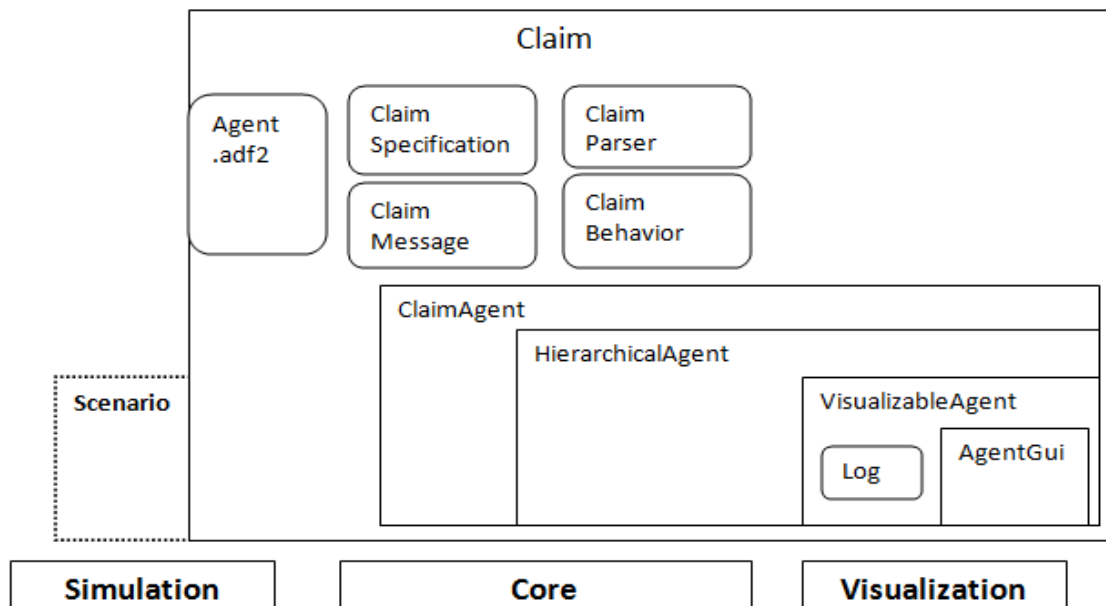

Figura 10. Arhitectura proiectului tATAmI-PC

- Modulul **Simulation** – este responsabil de executarea scenariilor:
  - parsează fișierele XML de configurare a scenariilor. Acestea cuprind parametrii de execuție a platformei, informații referitoare la containere și informații despre agenți;
  - execută agenții pe containerele și mașinile specificate;
  - transmite mesaje eveniment „externe” echivalente cu percepțiile agenților într-un mediu real;
- Modulul **Core** – cuprinde clasele specifice agenților, structurate pe mai multe niveluri de funcționalitate:
  - comunicare, mobilitate și gestionare de agenți – sunt utilizați agenți JADE;
  - transabilitate și vizualizare – agenții trebuie să transmită date despre activitatea lor, precum și despre vecinii lor către o entitate centralizată. Fiecare agent va avea o interfață grafică (o fereastră) pe ecranul mașinii gazdă;
  - mobilitate ierarhică pentru agenți – protocoale și comportamente care să permită agenților să se deplaseze în mod automat împreună cu părinții lor;
  - acces la servicii web – funcționalitate pentru a expune agenții ca servicii web și pentru a permite agenților accesul la servicii web;
  - interpretarea și execuția S-CLAIM – un parser pentru fișierele S-CLAIM de descriere a agenților și a componentelor care transformă definiția în comportament real;
  - baza de cunoștințe – o componentă interschimbabilă care permite accesul la cunoștințe prin intermediul unui set standard de funcții;

- dependența de context – stabilirea contextului și schimbul de informații relevante pentru context.
- Modulul **Visualisation** – asigură o vizualizare centralizată a activității agenților:
  - primește rapoarte de jurnal de evenimente (log-uri) și evenimentele de mobilitate de la agenți;
  - afișează toate jurnalele într-un mod centralizat, cronologic;
  - afișează topologia sistemului evidențiind relațiile dintre agenți;
  - oferă componente pentru plasarea automată a ferestrelor agent pe ecranul mașinii pe care se execută.

O componentă importantă a proiectului este JADE – Agent Development Framework. Ea permite executarea distribuită pe mai multe computere și oferă funcționalități de mobilitate, comunicare și management al agenților. Agenții se pot muta de pe un container pe altul, chiar dacă acesta este gazduit pe o mașină diferită, se pot alătura sau pot părăsi oricând platforma fără a influența starea sistemului. Un add-on al acestei componente, JADE-LEAP, este folosit similar în proiectul tATAmI-Android. Acesta permite executarea containerelor și agenților pe un dispozitiv mobil ce folosește Android și oferă posibilitatea de deplasare a agenților spre și înspre smartphone, văzând astfel dispozitivul ca o stație de lucru. Aceste funcționalități fac invizibile, pentru nivelul platformei, diferențele hardware dintre dispozitive.

Partea de jurnalizare a activității agenților folosește un modul pentru Apache, denumit log4j care permite configurarea rapidă a unui jurnal. Acest wrapper trimite informațiile sub forma unui mesaj JADE la agentul de vizualizare. Acesta le afișează într-o fereastră la consolă.

Partea de web service a fost implementată cu ajutorul add-on-urilor JADE WSIG și WSDC. Acestea integrează primitive pentru accesul la servicii web atât SOAP cât și REST, oferind agenților posibilitatea de a interopera cu alte componente și infrastructuri.

Agenții sunt organizați pe mai multe niveluri. Acest lucru este util pentru modularizarea proiectului, pentru ușurarea depanării și a adăugării de funcționalități.

JADE GuiAgent – gestionează deplasarea agenților și comunicarea la nivelul platformei JADE. Acest nivel reprezintă baza întregii structuri de implementare a agenților.

VisualizableAgent – se ocupă de vizualizarea agentului din două puncte de vedere: oferă nivelurilor superioare obiectul *log*, care adună datele de jurnalizare ale agentului și este trimis apoi agentului de vizualizare; pe de altă parte gestionează fereastra agentului și o plasează pe ecran.

HierarchicalAgent – gestionează mobilitatea ierarhică a agenților; menține relațiile dintre agenți și implementează comportamentul de urmărire a agentului părinte. Instruiește agentul fiu să se deplaseze odată cu părintele său și să accepte ordine de deplasare de la părintele său. Agentul poate fi legat de containerul în care se află, caz în care nu se va mai deplasa odată cu părintele.

Agentul S-CLAIM – conține tabele de simboluri ale agentului și un set de descrieri de comportament care reprezintă capacitățile agentului. Acest nivel accesează baza de cunoștințe a agentului pentru adăugarea, eliminarea sau interogarea de cunoștințe.[2]

4.3 Structura proiectului tATAmI-Android

Pentru a putea fi compilat, proiectul Android are o structură specifică de fișiere.

- Fișierul `AndroidManifest.xml` – este un fișier de control ce descrie natura aplicației și componentele sale. Aici am declarat folosirea serviciului de execuție JADE, permisiunea conectării la internet și versiunea minimă de API necesară rulării. Totodată, în proiect sunt folosite toate Activity-urile iar cel principal se va crea în momentul lansării în execuție a aplicației.
- Folderul `src` – conține toate fișierele cu cod sursă `.java`. În pachetul `gui` am introdus toate fișierele Activity. Acestea gestionează o parte din interfața grafică.
- Folderul `res/layout` – cuprinde resursele folosite în proiect. Aici am introdus fișiere `xml` care definesc structura grafică a interfeței agentului PDA. Aceste fișiere sunt compilate și transformate în elemente de tip `view` a căror referință se află în clasa `R`;
- Folderul `res/values` – cuprinde fișierul `string.xml` cu valori ale proprietăților declarate în fișierele din `layout` dar și cu valori de constante folosite în clasele Activity;
- Folderul `gen` – cuprinde clase Java generate la compilare;
- Folderul `libs` - cuprinde bibliotecile necesare în format `.jar`.

În urma compilării este creat un pachet `.apk` care reprezintă aplicația Android. Pentru rulare este nevoie de execuția acestui pachet. El este o arhivă `zip` ce conține executabilul `Dalvik.dex`, resurse (imagini, fișiere `xml`) și fișierul `manifest.xml`.

Aplicațiile Android nu au în componență o funcție `main()`. Ele sunt compuse din diferite componente ce există ca niște entități separate:

- Activități (Activities);
- Servicii (Services);
- Furnizori de Conținut (ContentProviders);
- Receptori de Difuzare (BroadcastReceivers).

O activitate reprezintă un ecran cu o singură interfață pentru utilizator. Dacă o altă activitate este pornită, sistemul o va afișa utilizatorului, iar prima va fi oprită și introdusă într-o stivă de activități. În momentul în care activitatea curentă este oprită de către utilizator, ea va fi distrusă și următoarea activitate din stivă va fi repornită și afișată pe ecran. De fiecare dată când o activitate trece în altă stare, se apelează metode de callback, care oferă dezvoltatorului posibilitatea de a face operații specifice schimbării de stare. Aceste operații se referă în special la eliberarea resurselor folosite.[13]

Figura 11 descrie ciclul de viață al unei activități și ordinea în care funcțiile de callback sunt apelate.

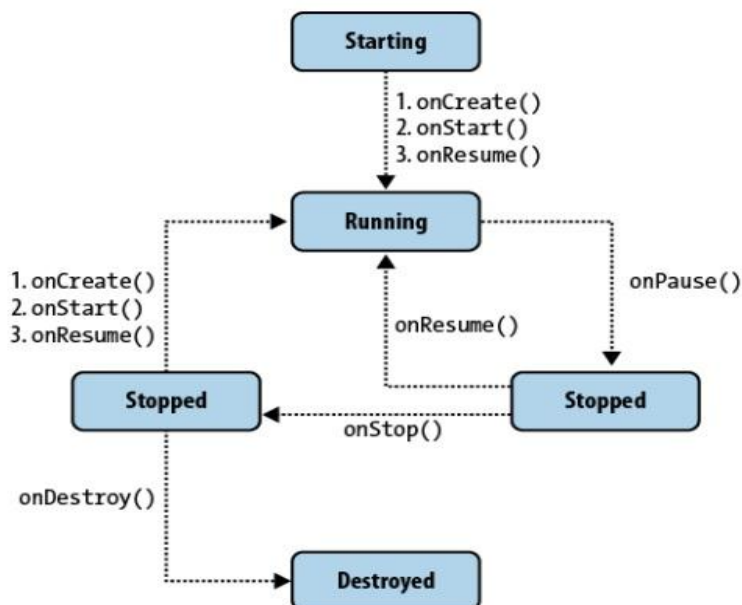

Figura 11. Ciclul de viata al activitatii[13]

4.4 Modul de interconectare a celor doua proiecte

Proiectul *tATAmI-PC* este cel care pornește Platforma JADE și crează Main Container-ul. Aici sunt creați toți agenții ce se vor regăsi pe platformă. În funcție de containerul specificat în fișierul *scenario.xml*, fiecare agent se mută, după ce este creat, pe dispozitivul unde se găsește containerul său. Ca urmare a acestui fapt, agenții ce vor rula pe dispozitive mobile, vor trebui să se mute de pe PC pe PDA și să-și atribuie interfața grafică corespunzătoare, din proiectul *tATAmI-Android*. Această migrare presupune instanțierea în cadrul proiectului *tATAmI-Android* a agenților definiți în proiectul *tATAmI-PC*. Pentru a satisface acest lucru s-au folosit elemente de Java Reflection și încărcare dinamică a claselor (Java permite ca în timpul execuției unui program să se poată adăuga funcționalități noi în mod dinamic, prin încărcarea claselor necesare la un moment dat).

Pentru a evita redundanța codului și a oferi o soluție stabilă pe viitor, ușor de utilizat, am ales să creem o conexiune între cele două proiecte, folosind instrumente puse la dispoziție de mediul de dezvoltare Eclipse. Am inclus în proiectul *tATAmI-Android* o referință către proiectul *tATAmI-PC* și am inclus proiectul *tATAmI-PC* în „Build Path”-ul proiectului *tATAmI-Android*. Astfel compilarea proiectului *tATAmI-Android* va include și fișierele proiectului *tATAmI-PC*.

Capitolul 5. Detalii de implementare

5.1 Descrierea scenariului implementat

Pentru a testa și exemplifica integrarea tehnologiei Android în platforma tATAmI am ales să implementăm următorul scenariu. Mai multe grupuri de persoane doresc să dezbată anumite subiecte de discuție. Fiecare participant are la dispoziție un smartphone pe care este instalată aplicația noastră. El se poate alătura unui grup de discuții la care să participe. Fiecare participant are posibilitatea de a expune o opinie care să fie pro sau contra subiectului dezbătut. Fiecare grup are la dispoziție un PC pe care sunt centralizate opiniile de la toate persoanele din grupul respectiv. Participanții își vor trimite opinia către PC, utilizând telefonul mobil, iar aceasta va fi afișată pe ecranul PC-ului. Afișarea tuturor opiniilor se va face în două ferestre diferite, una pentru opinii pro și una pentru opinii contra și se va specifica numele persoanei care a trimis-o. Participanții vor putea vedea centralizarea opiniilor și pe ecranul dispozitivului mobil pe care îl dețin. Aceștia pot retrage o opinie în cazul în care ea nu mai este validă, caz în care listele cu opinii se vor actualiza. În cazul în care o persoană dorește să părăsească grupul de discuții și să se alăture altui grup, toate opiniile pe care și le-a exprimat și care se regăseau pe ecranul PC-ului, dar și pe telefoanele celorlalte persoane, vor migra către noul grup. Participanții, dacă nu dispun de un telefon mobil cu Android, pot folosi aplicația și de pe PC.

5.2 Modul de implementare a scenariului

Pentru a implementa scenariul propus am folosit platforma JADE astfel:

- există o singură platformă care cuprinde toate grupurile de discuții;
- vor exista două grupuri de discuții, fiecare pe câte un PC. Pe fiecare dintre PC-uri va exista un Container specific grupului de discuții aferent (*DebateGroupIdContainer*). Pe unul dintre cele două PC-uri va exista și Main Container-ul necesar coordonării platformei;
- vor exista cinci participanți, dintre care doi vor folosi smartphone-uri Samsung Galaxy S Plus , doi vor folosi emulatoare pentru a simula mediul unui dispozitiv mobil și unul va folosi un PC.
- fiecare participant când se va conecta la platformă va crea pe dispozitivul său un Container (*PDAContainerId*);
- există trei tipuri de agenți ce vor fi gazduiți în containere: *GroupCoordinatorAgent*, *PDAAgent*, *EmissaryAgent*;
- agenții *GroupCoordinatorAgent* vor aparține containerului *DebateGroupIdContainer* și nu vor părăsi aceste containere. Ei vor fi responsabili cu coordonarea grupului de discuții aferent și cu centralizarea opiniilor participanților;
- agenții *PDAAgent* vor aparține containerului *PDAContainerId* de pe dispozitivele mobile și nu vor părăsi aceste containere. Ei vor fi responsabili de preluarea opiniilor și a cererilor de la participanți și totodată de afișarea pe ecranul personal a opiniilor tuturor participanților înscriși în grup;
- agenții *EmissaryAgent* se vor naște ca fii ai agenților *PDAAgent*, deci inițial vor aparține containerelor *PDAContainerId*. În momentul în care participantul se va înscrie într-un grup de discuții, agentul își va trimite emisarul către agentul coordonator al grupului. Deci agentul *EmissaryAgent* va deveni fiu al lui *GroupCoordinatorAgent* și se va muta pe containerul *DebateGroupIdContainer*;
- agentul *EmissaryAgent* are rolul unui intermediar. El va memora în baza sa de cunoștințe agentul *PDAAgent* de la care a plecat pentru a păstra permanent legătura cu acesta. Toate mesajele care se vor schimba între agenții *PDAAgent* și *GroupCoordinatorAgent* vor fi

intermediate de către el. Va prelua cererile de la agentul *PDAAgent* și le va transmite către *GroupCoordinatorAgent* și totodată va primi de la *GroupCoordinatorAgent* actualizări în ceea ce privește lista de opinii pe care le va trimite către *PDAAgent*;

- în cazul în care participantul dorește să părăsească grupul și să se alăture unui alt grup de discuții, agentul *PDAAgent* îl va anunța pe emisar de noul grup în care dorește să îl trimită, iar acesta va deveni fiul noului coordonator și se va muta în containerul aferent noului grup;
- agentul *EmissaryAgent* va păstra toate opiniile utilizatorului de care aparține și va fi responsabil de mutarea lor, în cazul în care utilizatorul se va alătura altui grup de discuții.

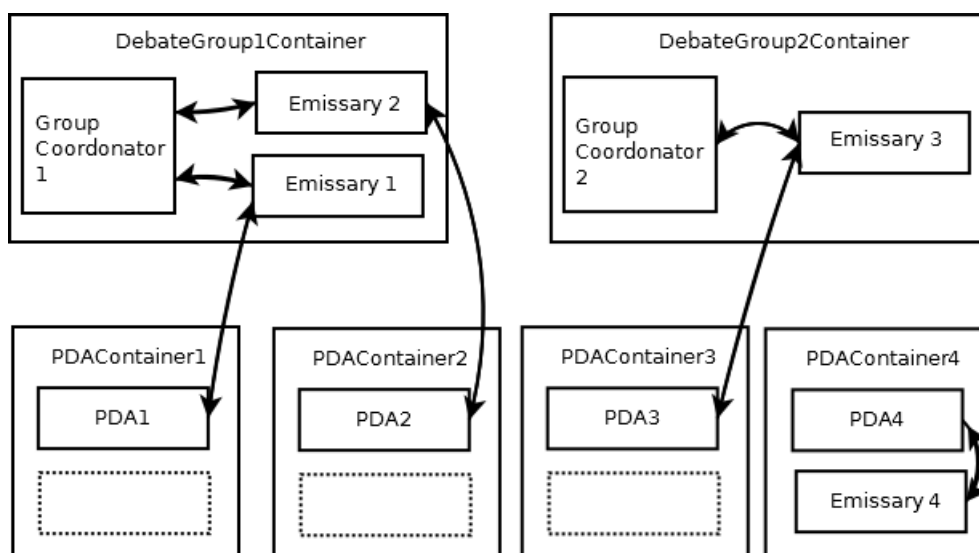

Figura 12. Stare a sistemului multi-agent în scenariului implementat.

Figura 12 reprezintă o posibilă stare în care se poate afla sistemul în decursul scenariului descris. Există cele două containere corespunzătoare grupurilor de discuții și patru participanți la grupuri. Primii doi participă la primul grup de discuții, al treilea participă la al doilea grup de discuții, iar cel de-al patrulea încă nu s-a alăturat nici unui grup. Săgețile reprezintă schimburile de mesaje ce se pot realiza. Se observă că emisașii care s-au înregistrat la un grup de discuții sunt intermediari între agenții PDA și coordonatorii de grup.

Implementarea efectivă a scenariului a fost făcută folosind un mecanism al proiectului tATAMl bazat pe procesarea de fișiere XML. Acesta are ca scop implementarea rapidă de scenarii sub forma de XML în care să fie specificați doar parametrii necesari pentru crearea platformei, a agenților și a containerelor. Trebuie să existe un singur astfel de fișier per mașină. Fișierul pentru mașina care va găzdui Main Container-ul va conține informații despre toți agenții care se vor crea. Celelalte fișiere XML vor conține informații doar despre conectarea la platforma deja existentă și despre containerele locale. Există mai multe scheme ce pot fi folosite pentru parsarea fișierelor XML. Schema ce se dorește a fi implementată se specifică în fișier.

Pentru a specifica dacă mașina curentă va fi cea care pornește platforma și crează Main Container se folosește parametrul *isMain* din elementul `<scen:jadeConfig/>`. Tot aici se specifică parametrii necesari conectării la platformă în cazul în care aceasta este pornită: adresa și portul mașinii unde se află Main Container și ID-ul platformei (*Ipaddress*, *port*, *pPlatformID*). Elementul `<scen:adfPath>` arată calea în proiect unde se află fișierele .adf2 de definire a agenților. Elementul `<scen:agentPackage>` arată calea în proiect unde se găsesc restul fișierelor ce sunt necesare pentru funcționarea agenților: fișierele de GUI și cele cu funcții Java adiționale.

```
<scen:jadeConfig isMain="true"/>
```



```
<scen:adfPath>scenario/examples/debateScenario-android</scen:adfPath>  
<scen:agentPackage>agent_packages.example.debate</scen:agentPackage>
```

Elementul `<scen:initial>` cuprinde informațiile necesare creerii de containere și agenți. Un Container se definește prin elementul `<scen:container>`. Parametrul *name* specifică numele său. Dacă se dorește crearea de agenți în Main Container, containerul va fi definit aici și va avea parametrul *name* identic cu cel al Main Container-ului. Parametrul *create* specifică dacă se crează sau nu containerul la parsarea fișierului. În cazul în care este *false*, containerul nu va fi creat iar agenții definiți vor migra către mașina care va crea containerul cu numele specificat. Un agent se definește prin elementul `<scen:agent>`. Acesta are o listă de parametri definiți prin nume, parametru și valoare. Parametrul *class* specifică numele fișierului unde este definit agentul, *java-code* specifică numele fișierului unde se găsesc funcțiile Java folosite adițional codului S-CLAIM, *GUI* specifică numele fișierului unde este definită interfața grafică. Aici se definesc și informațiile inițiale din baza de cunoștințe a agentului.

```
<scen:initial>  
  <scen:container name="DebateGroup1Container">  
    <scen:agent>  
      <scen:parameter name="loader" value="adf2" />  
      <scen:parameter name="class" value="GroupCoordonatorAgent" />  
      <scen:parameter name="name" value="GroupCoordonator1" />  
      <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />  
      <scen:parameter name="GUI" value="GroupCoordonatorAgentGui" />  
    </scen:agent>  
  </scen:container>  
</scen:initial>
```

5.3 Implementarea agenților în limbajul S-CLAIM

Comportamentul agenților a fost implementat în limbajul S-CLAIM descris în Capitolul 2.3 folosind fișiere .adf2. Agentul *EmissaryAgent* are definit și un comportament inițial care presupune păstrarea în baza de cunoștințe a agentului *PDAAgent*, de care aparține, notificarea acestuia printr-un mesaj că este emisarul său și inițializarea unui număr de secvență ce va fi folosit pentru numerotarea listei de opinii pe care urmează să o păstreze.

```
(initial startClock
  (addK (struct knowledge sequence 1))
  (send ?parent (struct message register ?name))
  (addK (struct knowledge masterPDAAgent ?parent)))
```

Agentul va păstra informația cu numele emisarului său. Pe tot parcursul existenței agenților, această legătură dintre *PDAAgent* și emisarul său nu va fi modificată, acesta fiind singurul agent cu care *PDAAgent* va comunica.

```
(reactive register
  (receive register ?emissary)
  (addK (struct knowledge emissary ?emissary)))
```

PDAAgent poate primi din partea utilizatorului 3 tipuri de cereri: *joinGroup*, *addOpinion*, *deleteOpinion* pe care le va trimite mai departe către emisar.

```
(reactive joinGroup
  (input join tip ?groupCoordinatorAgent)
  (forALLK (struct knowledge emissary ?emissary)
    (send ?emissary (struct message leaveGroup))
    (send ?emissary (struct message join ?groupCoordinatorAgent))))
```

```
(reactive addOpinion
  (input add tip ?tag ?opinion)
  (forALLK (struct knowledge emissary ?emissary)
    (send ?emissary (struct message add ?tag ?opinion))))
```

În cazul cererii *joinGroup*, *PDAAgent* va cere emisarului mai întâi să părăsească grupul curent în care se află înregistrat, ca urmare acesta îi va trimite părintelui său un mesaj de tipul *unregister*. Apoi se va muta în containerul grupului cerut ca fiu al lui *groupCoordinatorAgent*, îl va notifica pe agentul coordonator și îi va trimite acestuia lista cu toate opiniile sale.

```
(reactive leaveGroup
  (receive leaveGroup)
  (send ?parent (struct message unregister ?name)))
```

```
(reactive joinGroup
  (receive join ?groupCoordinatorAgent)
  (in ?groupCoordinatorAgent)
  (send ?parent (struct message register ?name))
  (send this (struct message sendAllOpinions)))
```

```
(reactive sendAllOpinions
  (receive sendAllOpinions)
  (forALLK (struct knowledge agentOpinion ?opinionId ?opinionTag ?opinionMsg)
    (send ?parent (struct message opinion ?name ?opinionId ?opinionTag ?
      opinionMsg))))
```

În cazul cererii *addOpinion*, emisarul va incrementa numărul de secvență păstrat în baza de cunoștințe, va memora opinia primită împreună cu noul număr de secvență și va trimite opinia către părintele său, coordonatorul grupului. În cazul cererii *deleteOpinion* va șterge din baza de cunoștințe opinia și va cere părintelui să facă *refresh* la ecranele de afișare. Ca urmare a acestui lucru, părintele le va cere tuturor emisarilor înregistrați la el să îi retransmită listele complete cu opinii.

```
(reactive addOpinion
  (receive add ?opinionTag ?newOpinion)
  (removeK (struct knowledge sequence ?opinionId))
  (addK (struct knowledge agentOpinion ?opinionId ?opinionTag ?newOpinion))
  (increment ?opinionId ?newOpinionId)
  (addK (struct knowledge sequence ?newOpinionId))
  (send ?parent (struct message opinion ?name ?opinionId ?opinionTag ?
    NewOpinion)))
```

```
(reactive deleteOpinion
  (receive delete ?opinionId)
  (removeK (struct knowledge agentOpinion ?opinionId ?tag ?opinion))
  (send ?parent (struct message refresh)))
```

Când *groupCoordonatorAgent* primește o opinie de la un emisar al său, aceasta va avea atașat un tag care să specifice dacă opinia este pro sau contra subiectului. În funcție de acest tag o va afișa pe unul dintre cele două ecrane. Apoi va trimite opinia către toți emisarii înregistrați. Aceștia o vor trimite către agentul *PDAAgent* de care sunt legați.

```
(reactive receiveOpinion
  (receive opinion ?name ?opinionId ?opinionTag ?opinionMsg)
  (assembleOutput ?name ?opinionId ?opinionMsg ?output)
  (if (equalString ?opinionTag pro)
    then (output proOpinion ?output))
  (if (equalString ?opinionTag con)
    then (output conOpinion ?output))
  (forALLK (struct knowledge children ?child)
    (send ?child (struct message displayOpinion ?output ?opinionTag))))
```

Când *groupCoordonatorAgent* primește un mesaj *refresh* de la un emisar al său, șterge cele două ecrane și le cere tuturor emisarilor înregistrați să retransmită listele complete cu opinii și să notifice și agenții *PDAAgent* pentru a reface afișajul.

```
(reactive refreshOpinions
  (receive refresh)
  (output clear)
  (forALLK (struct knowledge children ?child)
    (send ?child (struct message sendAllOpinions))
    (send ?child (struct message refresh))))
```

5.4 Conectarea aplicației Android la platforma tATAmI

Pentru ca aplicația să se conecteze la platforma JADE inițiată din proiectul tATAmI pe PC, este nevoie ca utilizatorul să cunoască adresa IP a stației și portul pe care platforma ascultă cereri. Portul folosit implicit în cazul framework-ului JADE este 1099. Aceste informații, împreună cu un nickname utilizat în cadrul aplicației, se vor introduce de către utilizator în fereastra de început. Înainte de rulare, trebuie asigurat faptul că între dispozitive există conectivitate și că acestea sunt configurate astfel încât JADE să poată deschide o conexiune TCP pe portul 1099. Am efectuat teste doar în situația în care PC-urile și dispozitivele mobile se află interconectate în aceeași rețea. În conformitate cu arhitectura sa, Android oferă un serviciu peste JADE. Biblioteca *jadeAndroid.jar* include două servicii: clasele *jade.android.RuntimeService* și *jade.android.MicroRuntimeService* care servesc la crearea de containere pe dispozitivul mobil, în modul *stand-alone* și respectiv *split*. [15] Aceste servicii trebuie declarate în fișierul *manifest.xml*.

```
<service android:name="jade.android.RuntimeService" />
```

Pentru a avea acces dintr-un Activity la o instanță JADE prin care să se efectueze operații specifice, trebuie întâi să se realizeze conexiunea la unul dintre aceste servicii. Pentru a porni un Container se folosește funcția oferită de framework *createAgentContainer*.

```
agentContainer = runtime.createAgentContainer(profile);
```

Parametrul *profile* reprezintă un obiect specific ce cuprinde toți parametrii necesari conectării la platformă și creerii unui container: adresa și portul platformei, adresa și portul local, numele containerului, dacă este sau nu Main Container.

```
final Properties prop = new Properties();
prop.setProperty(Profile.MAIN_HOST, host);
prop.setProperty(Profile.MAIN_PORT, port);
prop.setProperty(Profile.MAIN, Boolean.FALSE.toString());
prop.setProperty(Profile.JVM, Profile.ANDROID);
prop.setProperty(Profile.LOCAL_PORT, "1099");

if (AndroidHelper.isEmulator()) {
    prop.setProperty(Profile.LOCAL_HOST, AndroidHelper.LOOPBACK);
} else {
    prop.setProperty(Profile.LOCAL_HOST, AndroidHelper.getLocalIPAddress());
}

final Profile profile = new ProfileImpl(prop);
profile.setParameter(Profile.CONTAINER_NAME,
    this.getString(R.string.container_name));
```

5.5 Diferența dintre emulator și un dispozitiv mobil real

Platforma Android pune la dispoziție un emulator AVD (Android Virtual Device) ce are ca rol înlocuirea unui dispozitiv real. El oferă aceleași funcționalități, imitând componentele software și hardware ale acestuia. Diferența dintre ele este că nu poate realiza un apel telefonic real. El permite configurarea, în funcție de preferințele utilizatorului, a unui profil hardware, prin activarea diferitelor componente (cameră, tipul tastaturii, capacitatea de memorie folosită). Permite alegerea versiunii de SDK folosite și a interfeței grafice, aspect ce influențează caracteristicile și dimensiunea ecranului. Acest emulator permite dezvoltarea și testarea aplicațiilor în lipsa unui dispozitiv real.[14]

Atunci când este folosit un emulator în locul unui dispozitiv, trebuie avute în vedere câteva aspecte. AVD-ul instalat trebuie să folosească minim versiunea API level 10 (Android 2.3.3) pentru care a fost concepută aplicația. Această versiune este specificată în fișierul manifest.xml prin parametrul minSdkVersion (`<uses-sdk android:minSdkVersion="10" />`). În etapa de conectare la platforma JADE, adresa locală ce va fi setată și trimisă platformei va fi adresa de loopback.

Fiecare instanță a emulatorului rulează în spatele unui router virtual, a unui serviciu de firewall, care îl izolează de interfețele de rețea ale mașinii gazdă și de internet. Un dispozitiv emulat nu poate vedea computerul care îl găzduiește sau alte instanțe de emulatoare prin rețea. În schimb vede că este conectat prin Ethernet la un router. Acest router, are în folosință spațiul de adrese de rețea 10.0.2/24. Fiecare instanță are în spate propriul router virtual, ca urmare instanțe ce rulează în paralel vor asigura aceleași adrese și nu va exista conectivitate între ele.[14]

Următoarele adrese sunt predefinite:

- 10.0.2.1 – adresa routerului (gateway)
- 10.0.2.2 – adresa de loopbak (alias al adresei 127.0.0.1 de pe mașina gazdă)
- 10.0.2.3 – prima adresă DNS
- 10.0.2.4 / 10.0.2.5 / 10.0.2.6 – adrese DNS opționale
- 10.0.2.15 – interfața de rețea a emulatorului
- 127.0.0.1 – interfața de loopbak a emulatorului

Pentru ca Platforma JADE să poată comunica cu aplicația ce rulează pe emulator, a fost necesară translatarea de porturi. Aceasta s-a realizat prin două metode:

- cu ajutorul tool-ului abd (Android Debug Bridge) prin comanda: `adb forward tcp:1099 tcp:1099;`
- prin conectarea telnet la consola emulatorului: `telnet localhost 5554` și folosirea comenzii `redir add tcp:1099:1099`.

Ambele comenzi realizează o redirectionare a conexiunilor ce sosesc la adresa 127.0.0.1 pe portul TCP 1009 către adresa 10.0.2.2 pe portul TCP 1009.

5.6 Interfața grafică a aplicației Android

Interfața grafică a aplicației este definită prin fișierul `AgentGuiActivity` și printr-o serie de fișiere `.xml`. `AgentGuiActivity` este responsabil de interacțiunea cu utilizatorul, de încărcarea interfeței grafice pe ecranul dispozitivului și de comunicația cu agentul al cărui GUI îl reprezintă. `AgentGuiActivity` extinde clasa `Activity` și implementează `AgentGui`.

Toate componentele grafice ale interfeței sunt declarate în fișiere `.xml` ce se găsesc în directorul `res/layout`. Acestea pot fi create și în interiorul `Activity`-ului, dar am ales prima variantă, deoarece diferențiază aspectul grafic de comportamentul și controlul elementelor. Descrierea grafică din fișierele `.xml` este separată de restul codului, ceea ce oferă posibilitatea de a face modificările vizibile fără a recompila codul sursă. Tot odată Android oferă un tool de vizualizare a aspectului grafic definit în fișierul `.xml`.

Pentru fereastra principală a aplicației am folosit un layout linear cu orientare verticală ce cuprinde două elemente de tipul `TextView`, două elemente `ScrollView` în interiorul cărora se află elemente de tipul `TextView`, și 3 elemente de tipul `Button`. Cele trei butoane sunt incluse într-un sub-layout orientat orizontal.

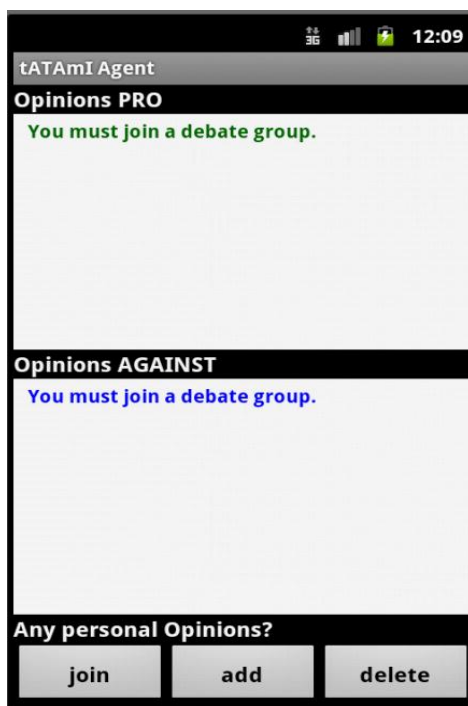

Figura 13. Interfață grafică a agentului PDA

La compilare fiecare layout xml este transformat într-o resursă de tip view. Acestea se încarcă în metoda `onCreate()` din `activity`-ul curent prin metoda `setContentView`. Metoda `onCreate` este apelată de către framework-ul Android, prima oară când `Activity`-ul este creat și afișat utilizatorului. Primul `Activity` ce este afișat pe ecran la pornirea aplicației este specificat în fișierul `manifest.xml`.

```
<activity android:name=".ManagerActivity" android:Label="@string/app_name" >
  <intent-filter>
    <action android:name="android.intent.action.MAIN" />
    <category android:name="android.intent.category.LAUNCHER" />
  </intent-filter>
</activity>
```

Fiecare componentă grafică definită în fișierul xml poate avea ca atribut un *id* unic prin care să fie identificată în cadrul view-ului. Acest id este definit în lista de attribute sub forma unui *string*, dar la compilare, în fișierul generat *R.java*, id-ul este referențiat printr-un *integer*.

```
android:id="@+id/pro_opinions"
public static final int pro_opinions=0x7f060007;
```

Simbolul „@” indică parser-ului de XML că nu trebuie să expandeze restul cuvântului, iar simbolul „+” indică faptul că o nouă resursă trebuie creată și salvată în fișierul *R.java*. Pentru a crea o instanță în Activity a obiectului grafic definit în xml se folosește funcția *findViewById* (*R.id.id_componeta*).

Android permite definirea parametrilor atributelor separat de fișierul în care este descrisă structura grafică, pentru o mai ușoară dezvoltare. Valorile text ce sunt afișate pe ecran au fost definite în fișierul *res/values/string.xml* printr-o asociere nume-valoare.

În momentul în care utilizatorul vrea să facă o operație și folosește unul dintre cele trei butoane, o fereastră de tipul *AlertDialog* se deschide peste fereastra principală. Această funcționalitate este realizată cu ajutorul metodei *AlertDialog.Builder(context)*, ce crează în contextul actual o fereastră de dialog și atribuie obiectul *view* corespunzător. Acest obiect este instanțiat prin intermediul unui obiect de tipul *LayoutInflater*.

```
LayoutInflater li = LayoutInflater.from(context);
View joinView = li.inflate(R.layout.join, null);
AlertDialog.Builder alertDialogBuilder = new AlertDialog.Builder(context);
alertDialogBuilder.setView(joinView);
```


Figura 14. Interfață grafică a agentului PDA – introducerea unei opinii

Toate componentele grafice ce au atribuite metode de input sau output trebuie să comunice cu agenții pentru a face schimb de informații. Fiecare componentă ce trebuie să transmită informații agentului PDA are asociat un obiect de tipul *InputListener*. Aceasta reprezintă legătura dintre agent și interfața sa grafică. *InputListener* este asociat interfeței prin metoda *connectInput*, de către instanța *ClaimBehavior*. Transmiterea de informații de la agent către interfață se realizează prin funcția *doOutput*, asemănător, tot prin intermediul lui *ClaimBehavior*.

5.7 Interfața grafică a agenților de pe PC

Pachetul *visualization* definește o interfață grafică standard a unui agent `PCDefaultAgentGui`. Aceasta implementează `AgentGui`. `AgentGui` este interfața pe care `ClaimBehavior` o vede pentru toți agenții, astfel caracteristica unui agent de a fi plasat pe PC sau smartphone devine invizibilă pentru comportamentul agentului. Pentru a adăuga funcționalități acestei interfețe grafice, clasa `GroupCoordinatorAgentGui` extinde clasa `PCDefaultAgentGui`.

Partea de conexiune cu agentul se realizează asemănător cu cazul agenților de pe dispozitivele mobile, prin instanța de `ClaimBehavior`. Acesta are o referință către gui-ul fiecărui agent. Obiectul ce definește gui-ul unui agent este setat de către `VisualizabeAgent` prin funcțiile `setup()` și `resetVisualization()`, în momentul creerii agentului și în momentul în care acesta migrează către alt dispozitiv.

În Figura 15 este prezentată interfața grafică a agentului Group Coordonator. Acesta are rolul de a afișa pe ecranul computerului gazdă toate opiniile participanților la dezbateri. Ecranul este împărțit în două componente de afișare, în funcție de tipul opiniei: pro sau contra subiectului. Interfața cuprinde și componeta de afișare a log-urilor stării agentului, moștenită din clasa `PCDefaultAgentGui`.

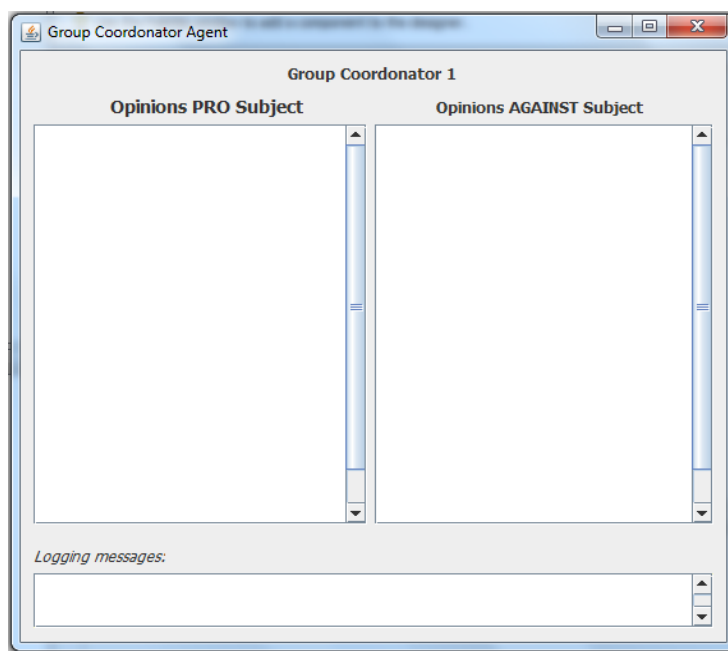
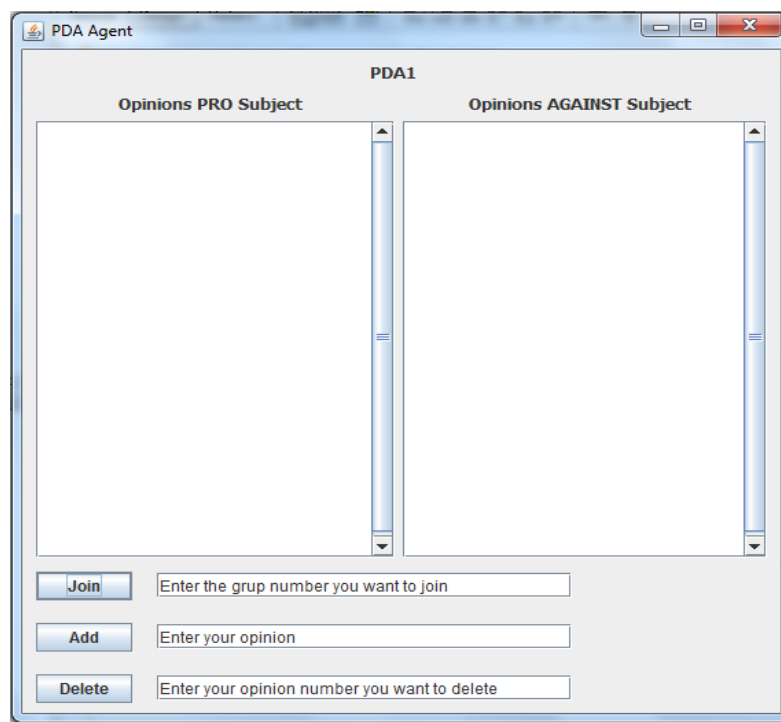

Figura 15. Interfața grafică a agentului Group Coordonator

Pentru realizarea interfeței grafice am folosit elemente din pachetul `javax.swing`. Intreaga fereastră reprezintă un `Jframe`. Aceasta cuprinde trei elemente de tipul `JScrollPane`, în cadrul cărora se găsește câte un element de tipul `Jpanel`. În cazul interfeței pentru agentul PDA am introdus elemente de tipul `Jbutton` pentru cele trei butoane și elemente de tipul `JtextField` pentru a introduce text de la tastatură.

În figura 16 este prezentată Interfața Grafică a agentului PDA în cazul în care utilizatorul nu dispune de un dispozitiv mobil și dorește să participe la discuție folosind un PC. Aceasta oferă aceleași funcționalități ca și în cazul interfeței de la smartphone. Utilizatorul poate vedea pe ecran toate opiniile pro și contra subiectului dezbătut, se poate alătura unui grup de discuții, își poate expune opinia în legătură cu subiectul discuției și își poate retrage o opinie în cazul în care aceasta nu mai este validă.

Figura 16. Interfața grafică a agentului PDA pe PC

Capitolul 6. Descrierea aplicației și instrucțiuni de utilizare

Înainte de a rula aplicația trebuie avute în vedere o serie de aspecte. Trebuie să existe conectivitate între computerele pe care se vor centraliza opiniile utilizatorilor și dispozitivele cu ajutorul cărora se vor introduce aceste opinii în sistem. Trebuie ca participanții la discuție să cunoască adresa IP a mașinii gazdă pe care se găsește platforma JADE cu container-ul principal. Înainte de a porni platforma tATAmI trebuie verificat fișierul BootSettings în care este specificat scenariul pe care platforma îl va simula (parametrul *scenarioFileName*). Trebuie rulat inițial proiectul tATAmI-PC care pornește platforma JADE și construiește Main Container-ul. În urma rulării se vor observa pe ecran interfețele GUI a trei agenți: RMA, simulator și visualizer. Agentul RMA oferă instrumente de monitorizare și controlare a platformei JADE și a containere-lor, agentul simulator oferă funcții de control asupra scenariului simulat, iar agentul visualizer oferă o jurnalizare centralizată a evenimentelor petrecute în sistem.

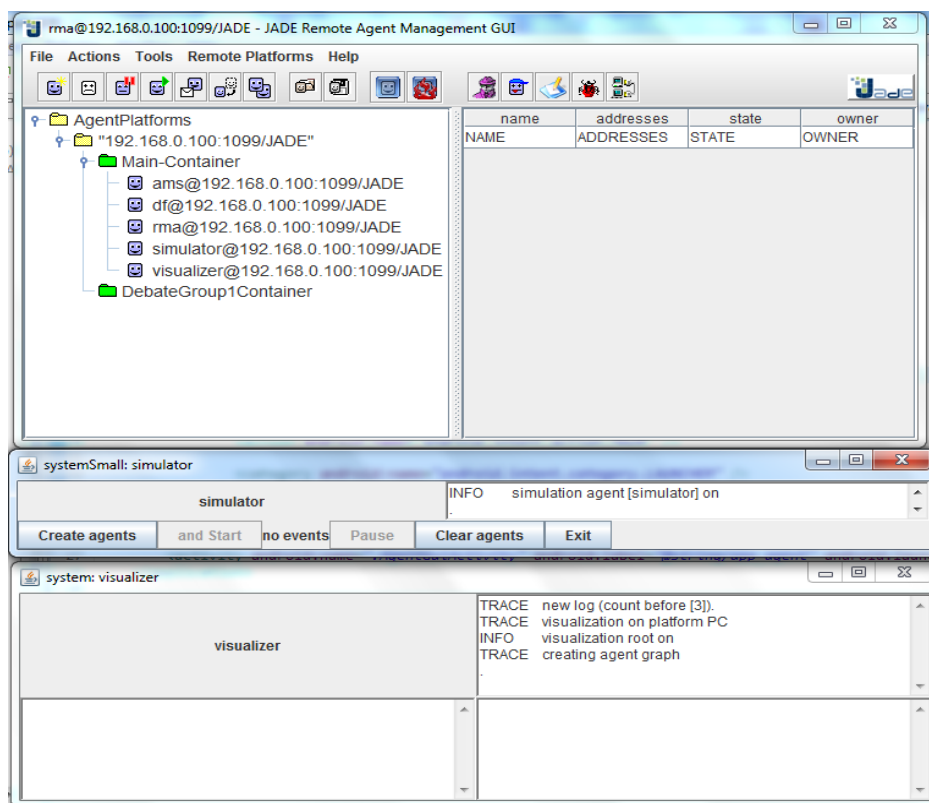

Figura 17. Interfețele grafice ale agenților RMA, simulator și visualizer

După ce platforma și containerele au fost lansate, se poate rula proiectul/aplicația tATAmI-Android. Primul Activity afișat va cere utilizatorului să introducă adresa IP a platformei, portul pe care aceasta așteaptă conexiuni și un nickname pe care îl va folosi în cadrul dezbaterii. Utilizatorul are la dispoziție două butoane: use (pentru a se conecta la platforma de discuții) și cancel (pentru a părăsi aplicația). După ce toți participanții s-au conectat la platforma de discuții, pentru a se crea agenții, este necesară apăsarea butonului Create agents oferit de agentul simulator.

Agenții se vor naște pe mașină cu Main Container apoi vor migra în containerele aferente, corespunzător scenariului. Astfel agenții GroupCoordonator se vor muta pe PC-urile ce gestionează grupurile de discuții, iar agenții PDA și Emisarry vor migra pe dispozitivele mobile. Interfețele grafice ale agenților se vor poziționa automat pe ecran. Agenții se vor putea observa în fereastra RMA în

containerelor corespunzătoare.

Pe ecranul dispozitivelor mobile va apărea interfața prin care utilizatorul are acces la grupurile de discuții. Aceasta pune la dispoziția participantului trei butoane: *join* (prin care se poate înscrie într-un grup de discuții; pentru acest lucru trebuie să introducă id-ul grupului), *add* (prin care își poate face publică o opinie pro sau contra, referitoare la subiectul dezbătut), *delete* (prin care își poate retrage o opinie, în cazul în care aceasta nu mai este validă, sau pur și simplu participantul s-a răzgândit; pentru a retrage o opinie, este necesar să se introducă id-ul opiniei). Interfața va permite utilizatorului să vadă toate opiniile participanților la grupul curent de discuții, organizate pe două ecrane, în funcție de caracterul opiniei (pro sau contra).

Dacă un participant dorește să părăsească grupul de discuții și să se alăture altui grup, va trebui să folosească butonul *join*. Toate opiniile lui vor dispărea de pe ecranul PC-ului centralizator, dar și de pe ecranele dispozitivelor mobile ale participanților și se vor muta pe ecranele participanților din noul grup de discuții. Totodată, pe ecranul dispozitivului său vor apărea toate opiniile din noul grup de discuții, ce au fost enumerate anterior sosirii lui.

Pentru a instala aplicația Android pe dispozitivul mobil este nevoie de conectarea acestuia la computer. Pentru a rula aplicația pe emulatorul AVD, este necesar ca acesta să fie pornit în prealabil, iar versiunea sa să fie minim API level 10 (Android 2.3.3) pentru care a fost concepută aplicația. Înainte de lansarea în execuție trebuie să se verifice faptul că portul 1099 a fost redirecționat de la adresa 127.0.0.1 către adresa 10.0.2.2. Comenzile prin care acest lucru este posibil sunt descrise în Capitolul 5.5.

Capitolul 7. Concluzii

Principală contribuție pe care acest proiect o aduce este portarea platformei tATAmI pentru aplicații de Inteligență ambientală pe tehnologia Android. Această portare face posibilă dezvoltarea, testarea și simularea ulterioară în cadrul platformei tATAmI a scenariilor ce implică agenți software inteligenți găzduiți pe dispozitive mobile ce execută Android. Sistemul este acum compatibil cu versiuni de Android 2.3.3 sau mai recente.

Pentru a valida și testa funcționalitățile aduse, am implementat aplicația pentru discuții pro și contra. Această aplicație constă într-un scenariu ce implică existența a trei tipuri de agenți S-CLAIM. Comportamentul lor testează funcționalități ale platformei tATAmI, precum comunicarea între agenți, structurarea acestora în ierarhii, mobilitatea ierarhică și mobilitatea între mașinile gazdă conectate prin rețea. Principală informație schimbată între agenți o reprezintă opiniile participanților la dezbateri. Cantitatea cea mai mare de date se schimbă între agenții emisari și coordonatorul grupului de care aparțin. Caracteristica de mobilitate a agenților, mai exact faptul că agentul emisar își poate schimba părintele și se poate muta de pe smartphone pe computerul unde se află coordonatorul, contribuie la creșterea performanței aplicației.

În decursul dezvoltării proiectului am semnalat echipei de dezvoltare a platformei tATAmI o serie de mici neconcordanțe de implementare, bug-uri și totodată nevoia de îmbunătățire a unor funcționalități precum includerea în limbajul S-CLAIM a unor primitive de input și output prin care agenții să comunice cu utilizatorul. Am ajutat astfel la dezvoltarea întregului proiect tATAmI.

În viitor există multe perspective în care platforma poate fi îmbunătățită. Un prim pas spre dezvoltarea ei îl constituie crearea de scenarii complexe și variate, prin care să fie puse în evidență toate caracteristicile unui agent. Acest lucru va determina cercetarea modului optim în care un astfel de scenariu trebuie simulat și testat. Totodată este necesară dezvoltarea comportamentului pro-activ al unui agent S-CLAIM și îmbogățirea limbajului S-CLAIM prin adăugarea și testarea de primitive. Pentru ușurința proiectării în întregime a unui agent, este util un mecanism de creare a interfeței grafice a unui agent, care să transparentizeze mediul în care agentul se execută. Mai concret, proiectantul să nu fie nevoit să țină cont de diferențele dintre dezvoltarea unei interfețe grafice în mediul Android și cel Java.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Institutul Național de studii și cercetări pentru Comunicații <http://www.inscc.ro/mediu-ambiental-inteligent/> ultima accesare 06.2012
- [2] A. Olaru , *A Context-Aware Multi-Agent System for Aml Environments*, PhD Thesis, University "Politehnica" of Bucharest, Universite Pierre et Marie Curie (Paris 6), 2011
- [3] Comunicat de presa Cisco: <http://www.cisco.com/web/RO/news/2012/120531.html> București– 31 mai, 2012
- [4] A. Leca, F. Leon - *Modelarea si analiza sistemelor multi-agent* Laborator http://florinleon.byethost24.com/lab_masma.htm
- [5] G. Weiss *Multiagent Systems A Modern Approach to Distributed Artificial Intelligence*, 1999 Massachusetts Institute of Technology
- [6] F. Bellifemine, G. Caire, A. Poggi, G. Rimassa, *JADE A White Paper* , Volume 3, September 2003
- [7] Siteul oficial al FIPA (<http://www.fipa.org/>, ultima accesare: Iunie 2012)
- [8] M. Wooldridge, *An introduction to multiagent systems*, John Wiley Ed., 2002. ISBN 0-471-49691-X.
- [9] F. Bellifemine, *TILAB, JADE Tutorial for beginners*, The Hague, 12/10/04
- [10] G. Caire, JADE Board Technical Leader, *JADE: the new kernel and last developments*, Pisa 2004
- [11] M. Gargenta, *Learning Android*, Published by O'Reilly Media, Inc., 1005 Gravenstein Highway North, Sebastopol, CA 95472.
- [12] A. Moreno, A. Valls, A. Viejo, *Using JADE-LEAP to implement agents in mobile devices*, Grup de Sistemes Multi-Agent (GruSMA) Departament d'Enginyeria Informàtica i Matemàtiques Escola Tècnica Superior d'Enginyeria (ETSE) Universitat Rovira i Virgili (URV)
- [13] S. Davidson Pfalzer, *Hello, Android Introducing Google's Mobile Development Platform*, 3rd Edition, Ed Burnette, July 2010
- [14] Android Developer <http://developer.android.com> , ultima accesare 07.2012
- [15] G. Caire, G. Iavarone, M. Izzo, K. Heffner, *JADE Tutorial: JADE programming for Android*, last update: 15 November 2011. JADE 4.1.1

ANEXA 1

scenario.xml

```

<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<scen:scenario
  xmlns:pr="http://www.example.org/parameterSchema"
  xmlns:kb="http://www.example.org/kbSchema"
  xmlns:scen="http://www.example.org/scenarioSchema"
  xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
  xsi:schemaLocation="http://www.example.org/scenarioSchema
    ../../config/scenarioSchema2.xsd">

  <scen:jadeConfig isMain="true" />
  <scen:adfPath>scenario/examples/debateScenario-android</scen:adfPath>
  <scen:agentPackage>agent_packages.example.debate</scen:agentPackage>

  <scen:initial>
    <scen:container name="DebateGroup1Container">
      <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="GroupCoordonatorAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="GroupCoordonator1" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
        <scen:parameter name="GUI" value="GroupCoordonatorAgentGui" />
      </scen:agent>
    </scen:container>

    <scen:container name="DebateGroup2Container">
      <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="GroupCoordonatorAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="GroupCoordonator2" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
        <scen:parameter name="GUI" value="GroupCoordonatorAgentGui" />
      </scen:agent>
    </scen:container>

    <scen:container name="PDAContainer1" create="false">
      <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="PDAAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="PDA1" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
      </scen:agent>
      <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="EmissaryAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="Emissary1" />
        <scen:parameter name="parent" value="PDA1" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
      </scen:agent>
    </scen:container>

    <scen:container name="PDAContainer2" create="false">
      <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="PDAAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="PDA2" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
      </scen:agent>
      <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="EmissaryAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="Emissary2" />
        <scen:parameter name="parent" value="PDA2" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
      </scen:agent>
    </scen:container>

    <scen:container name="EmulatorContainer3" create="false">
      <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="PDAAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="PDA3" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
      </scen:agent>
      <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="EmissaryAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="Emissary3" />
      </scen:agent>
    </scen:container>
  </scen:initial>
</scen:scenario>

```

```
        <scen:parameter name="parent" value="PDA3" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
    </scen:agent>
</scen:container>

<scen:container name="EmulatorContainer4" create="false">
    <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="PDAAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="PDA4" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
    </scen:agent>
    <scen:agent>
        <scen:parameter name="loader" value="adf2" />
        <scen:parameter name="class" value="EmissaryAgent" />
        <scen:parameter name="name" value="Emissary4" />
        <scen:parameter name="parent" value="PDA4" />
        <scen:parameter name="java-code" value="DebateFunctions" />
    </scen:agent>
</scen:container>

    </scen:initial>
</scen:scenario>
```

ANEXA 2

PDAAgent.adf2, EmissaryAgent.adf2, GroupCoordonatorAgent.adf2

```

(agent PDAAgent
  (behavior
    (reactive register
      (receive register ?emissary)
      (addk (struct knowledge emissary ?emissary)))

    (reactive clearOutput
      (receive clear)
      (output clear))

    (reactive joinGroup
      (input join tip ?groupCoordonatorAgent)
      (forallk (struct knowledge emissary ?emissary)
        (send ?emysarry (struct message leaveGroup))
        (send ?emysarry (struct message join ?groupCoordonatorAgent))))

    (reactive addOpinion
      (input add tip ?tag ?opinion)
      (forallk (struct knowledge emissary ?emissary)
        (send ?emysarry (struct message add ?tag ?opinion))))

    (reactive deleteOpinion
      (input delete tip ?id)
      (forallk (struct knowledge emissary ?emissary)
        (send ?emysarry (struct message delete ?id))))

    (reactive displayOpinion
      (receive displayOpinion ?opinion ?opinionTag)
      (if (equalString ?opinionTag pro)
        then (output proOpinion ?opinion))
      (if (equalString ?opinionTag con)
        then (output conOpinion ?opinion)))
  )
)

(agent EmissaryAgent ?parent ?name
  (behavior
    (initial startClock
      (addk (struct knowledge sequence 1))
      (send ?parent (struct message register ?name))
      (addk (struct knowledge masterPDAAgent ?parent)))

    (reactive joinGroup
      (receive join ?groupCoordonatorAgent)
      (in ?groupCoordonatorAgent)
      (send ?parent (struct message register ?name))
      (send this (struct message sendAllOpinions)))

    (reactive leaveGroup
      (receive leaveGroup)
      (send ?parent (struct message unregister ?name)))

    (reactive addOpinion
      (receive add ?opinionTag ?newOpinion)
      (removeK (struct knowledge sequence ?opinionId))
      (addk (struct knowledge agentOpinion ?opinionId ?opinionTag ?newOpinion))
      (increment ?opinionId ?newOpinionId)
      (addk (struct knowledge sequence ?newOpinionId))
      (send ?parent (struct message opinion ?name ?opinionId ?
        opinionTag ?newOpinion)))

    (reactive deleteOpinion
      (receive delete ?opinionId)
      (removeK (struct knowledge agentOpinion ?opinionId ?tag ?opinion))
      (send ?parent (struct message refresh)))

    (reactive sendAllOpinions
      (receive sendAllOpinions)
      (forallk (struct knowledge agentOpinion ?opinionId ?opinionTag ?
        opinionMsg)
        (send ?parent (struct message opinion ?name ?opinionId
          ?opinionTag ?opinionMsg))))

    (reactive refresh
      (receive refresh)
      (readk (struct knowledge masterPDAAgent ?masterPDAAgent))
      (send ?masterPDAAgent (struct message clear)))
  )
)

```



```
(reactive displayOpinion
  (receive displayOpinion ?opinion ?opinionTag)
  (readK (struct knowledge masterPDAAgent ?masterPDAAgent))
  (send ?masterPDAAgent (struct message displayOpinion ?opinion ?
                                                                    opinionTag)))
)

(agent GroupCoordonatorAgent
  (behavior
    (reactive register
      (receive register ?child)
      (addK (struct knowledge children ?child)))

    (reactive unregister
      (receive unregister ?child)
      (removeK (struct knowledge children ?child))
      (send this (struct message refresh)))

    (reactive refreshOpinions
      (receive refresh)
      (output clear)
      (forAllK (struct knowledge children ?child)
        (send ?child (struct message sendAllOpinions))
        (send ?child (struct message refresh))))

    (reactive receiveOpinion
      (receive opinion ?name ?opinionId ?opinionTag ?opinionMsg)
      (assembleOutput ?name ?opinionId ?opinionMsg ?output)
      (if (equalString ?opinionTag pro)
        then (output proOpinion ?output))
      (if (equalString ?opinionTag con)
        then (output conOpinion ?output))
      (forAllK (struct knowledge children ?child)
        (send ?child (struct message displayOpinion ?output ?
                                                         opinionTag))))
  )
)
```

ANEXA 3

AgentGuiActivity.java

```

package org.gui;

import java.util.HashMap;
import java.util.Hashtable;
import java.util.Map;
import java.util.Vector;

import core.interfaces.AgentGui;
import core.interfaces.AgentGui.InputListener;
import android.app.Activity;
import android.app.AlertDialog;
import android.content.Context;
import android.content.DialogInterface;
import android.os.Bundle;
import android.view.LayoutInflater;
import android.view.View;
import android.widget.Button;
import android.widget.EditText;
import android.widget.TextView;
import android.view.View.OnClickListener;

public class AgentGuiActivity extends Activity implements AgentGui{

    private String nickname;
    public static AgentGui agentGuiContext;
    protected Map<String, View> components = null;
    protected Map<String, InputListener> inputConnections = null;
    private final Context context = this;

    InputListener joinListener = null;
    InputListener addListener = null;
    InputListener deleteListener = null;

    private final static String add_tag_pro = "pro";
    private final static String add_tag_con = "con";
    private final static String group_coord_agent_name= "GroupCoordonator";

    enum DebateGroupComponents {
        JOIN, ADD, DELETE, CLEAR, PROOPINION, CONOPINION;
    }

    @Override
    public void onCreate(Bundle savedInstanceState) {

        components = new Hashtable<String, View>();
        inputConnections = new HashMap<String, AgentGui.InputListener>();
        super.onCreate(savedInstanceState);

        Bundle extras = getIntent().getExtras();
        if (extras != null) {
            nickname = extras.getString("nickname");
        }

        setContentView(R.layout.debate);

        Button button_join = (Button) findViewById(R.id.button_join);
        Button button_add = (Button) findViewById(R.id.button_add);
        Button button_delete = (Button) findViewById(R.id.button_delete);
        TextView pro_output = (TextView) findViewById(R.id.pro_opinions);
        TextView con_output = (TextView) findViewById(R.id.con_opinions);

        pro_output.setText("You must join a debate group.");
        con_output.setText("You must join a debate group.");

        components.put(DebateGroupComponents.JOIN.toString(), button_join);
        components.put(DebateGroupComponents.ADD.toString(), button_add);
        components.put(DebateGroupComponents.DELETE.toString(), button_delete);
        components.put(DebateGroupComponents.PROOPINION.toString(), pro_output);
        components.put(DebateGroupComponents.CONOPINION.toString(), con_output);

        button_join.setOnClickListener(buttonJoinListener);
        button_add.setOnClickListener(buttonAddListener);
        button_delete.setOnClickListener(buttonDeleteListener);

        Register.addAgent(this);
        agentGuiContext = this;
    }
}

```

```

    public static AgentGui getContext(){
        return agentGuiContext;
    }

    @Override
    protected void onDestroy() {
        super.onDestroy();
    }

    private OnClickListener buttonJoinListener = new OnClickListener() {
        public void onClick(View v) {

            LayoutInflater li = LayoutInflater.from(context);
            View joinView = li.inflate(R.layout.join, null);

            AlertDialog.Builder alertDialogBuilder = new
AlertDialog.Builder(context);
            alertDialogBuilder.setView(joinView);

            final EditText userInput =
            (EditText) joinView.findViewById(R.id.editTextDialogUserInput);

            // set dialog message
            alertDialogBuilder
                .setCancelable(false)
                .setPositiveButton("Join", new DialogInterface.OnClickListener()
{
                    public void onClick(DialogInterface dialog,int id) {
                        if(joinListener != null){
                            Vector<Object> args = new
Vector<Object>(1);
                            args.add(group_coord_agent_name +
userInput.getText().toString());
                            joinListener.receiveInput(DebateGroupComponents.JOIN.toString().toLowerCase(), args);
                            ((EditText)(components.get(DebateGroupComponents.JOIN.toString()))).setText("");
                        }
                        else
                            System.out.println("nobody to receive the
input");
                        // FIXME else, a log should pick up an error
                    }
                })
                .setNegativeButton("Cancel", new
DialogInterface.OnClickListener() {
                    public void onClick(DialogInterface dialog,int id) {
                        dialog.cancel();
                    }
                });

            // create alert dialog
            AlertDialog alertDialog = alertDialogBuilder.create();
            alertDialog.show();
        }
    };

    private OnClickListener buttonAddListener = new OnClickListener() {
        public void onClick(View v) {

            LayoutInflater li = LayoutInflater.from(context);
            View joinView = li.inflate(R.layout.add, null);

            AlertDialog.Builder alertDialogBuilder = new
AlertDialog.Builder(context);
            alertDialogBuilder.setView(joinView);

            final EditText userInput =
            (EditText) joinView.findViewById(R.id.editTextDialogUserInput);

            // set dialog message
            alertDialogBuilder
                .setCancelable(false)
                .setPositiveButton("Add Pro", new
DialogInterface.OnClickListener() {
                    public void onClick(DialogInterface dialog,int id) {
                        if(addListener != null){
                            Vector<Object> args = new
Vector<Object>(2);
                            args.add(add_tag_pro);
                            args.add(userInput.getText().toString());

```

```

addListener.receiveInput(DebateGroupComponents.ADD.toString().toLowerCase(), args);
((EditText)(components.get(DebateGroupComponents.ADD.toString()))).setText("");
    }
    else
        System.out.println("nobody to receive the
input");
        // FIXME else, a log should pick up an error
    }
}
.setNeutralButton("Add Con", new
DialogInterface.OnClickListener() {
    public void onClick(DialogInterface dialog,int id) {
        if(addListener != null){
            Vector<Object> args = new
            Vector<Object>(2);
            args.add(add_tag_con);
            args.add(userInput.getText().toString());
            addListener.receiveInput(DebateGroupComponents.ADD.toString().toLowerCase(), args);
            ((EditText)(components.get(DebateGroupComponents.ADD.toString()))).setText("");
        }
        else
            System.out.println("nobody to receive the
input");
            // FIXME else, a log should pick up an error
        }
    }
    .setNegativeButton("Cancel", new
DialogInterface.OnClickListener() {
    public void onClick(DialogInterface dialog,int id) {
        dialog.cancel();
    }
});

// create alert dialog
AlertDialog alertDialog = alertDialogBuilder.create();
alertDialog.show();
};
}

private OnClickListener buttonDeleteListener = new OnClickListener() {
    public void onClick(View v) {
        LayoutInflater li = LayoutInflater.from(context);
        View joinView = li.inflate(R.layout.delete, null);

        AlertDialog.Builder alertDialogBuilder = new
AlertDialog.Builder(context);
        alertDialogBuilder.setView(joinView);

        final EditText userInput = (EditText)
joinView.findViewById(R.id.editTextDialogUserInput);

        // set dialog message
        alertDialogBuilder
            .setCancelable(false)
            .setPositiveButton("Delete", new
DialogInterface.OnClickListener() {
                public void onClick(DialogInterface dialog,int id) {
                    if(deleteListener != null){
                        Vector<Object> args = new
                        Vector<Object>(1);
                        args.add(userInput.getText().toString());
                        deleteListener.receiveInput(DebateGroupComponents.DELETE.toString().toLowerCase(),
args);
                        ((EditText)(components.get(DebateGroupComponents.DELETE.toString()))).setText("");
                    }
                    else
                        System.out.println("nobody to receive the
input");
                        // FIXME else, a log should pick up an error
                }
            }
        )
        .setNegativeButton("Cancel", new
DialogInterface.OnClickListener() {
            public void onClick(DialogInterface dialog,int id) {
                dialog.cancel();
            }
        });
    }
};

```

```

        // create alert dialog
        AlertDialog alertDialog = alertDialogBuilder.create();
        alertDialog.show();
    }
};

@Override
public void doOutput(String compName, Vector<Object> args) {
    final String componentName = compName;
    final Vector<Object> arguments = args;
    System.out.println("in DoOutput " + componentName + " "+arguments);

    this.runOnUiThread(
        new Runnable(){
            public void run(){

                if(componentName.compareToIgnoreCase(DebateGroupComponents.CLEAR.toString()) == 0){

                    View component;
                    component=
components.get(DebateGroupComponents.PROOPINION.toString());
                    ((TextView)component).setText("");
                    component=
components.get(DebateGroupComponents.CONOPINION.toString());
                    ((TextView)component).setText("");
                }
                else
if((componentName.compareToIgnoreCase(DebateGroupComponents.PROOPINION.toString()) == 0) ||
(componentName.compareToIgnoreCase(DebateGroupComponents.CONOPINION.toString()) ==
0)){

                    if(!components.containsKey(componentName))
                    {
                        System.err.println("component [" +
componentName + "] not found."); // FIXME: get a log from somewhere
                        return;
                    }

                    View component =
components.get(componentName);
                    if(component instanceof TextView)
                    {
                        if(arguments.size() > 0)
                        {
                            TextView ta =
(TextView)component;
                            ta.append((String)arguments.get(0));
                            ta.append(System.getProperty("line.separator"));
                        }
                    }
                }
            }
        });
}

@Override
public void connectInput(String componentName, InputListener listener) {
    System.out.println("in conectInput "+componentName);
    if(componentName.equals(DebateGroupComponents.JOIN.toString().toLowerCase()))
    {
        joinListener = listener;
        System.out.println("...done");
    }
    else
if(componentName.equals(DebateGroupComponents.ADD.toString().toLowerCase()))
    {
        addListener = listener;
        System.out.println("...done");
    }
    else
if(componentName.equals(DebateGroupComponents.DELETE.toString().toLowerCase()))
    {
        deleteListener = listener;
        System.out.println("...done");
    }
    else
    {
        if(!components.containsKey(componentName))

```

```

        {
            System.err.println("component [" + componentName + "] not
found."); // FIXME: get a log from somewhere
            return;
        }
        inputConnections.put(componentName, listener);
    }

    @Override
    public void close() {
        finish();
    }

    @Override
    public Vector<Object> getinput(String componentName) {
        // TODO Auto-generated method stub
        return null;
    }
}

```

ANEXA 4

debate.xml

```

<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<LinearLayout
    xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
    android:orientation="vertical"
    android:layout_height="fill_parent"
    android:layout_width="fill_parent"
    android:weightSum="2">

    <TextView
        android:layout_width="fill_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:text="@string/pro_title"
        android:textStyle="bold"
        android:textSize="16sp"
        android:textColor="#F8F8F8"/>

    <ScrollView
        android:layout_width="fill_parent"
        android:layout_height="0px"
        android:fillViewport="true"
        android:layout_weight="1"
        android:fadeScrollbars="false">

        <TextView
            android:id="@+id/pro_opinions"
            android:layout_width="fill_parent"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:background="#F8F8F8"
            android:paddingLeft="10dip"
            android:paddingTop="3dip"
            android:paddingRight="10dip"
            android:paddingBottom="10dip"
            android:textStyle="bold"
            android:textColor="#006600"
            android:text="@string/hello"/>

    </ScrollView>

    <TextView
        android:layout_width="fill_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:text="@string/con_title"
        android:textStyle="bold"
        android:textSize="16sp"
        android:textColor="#F8F8F8"/>

    <ScrollView
        android:layout_width="fill_parent"
        android:layout_height="0px"
        android:fillViewport="true"
        android:layout_weight="1"
        android:fadeScrollbars="false">

        <TextView
            android:id="@+id/con_opinions"
            android:layout_width="fill_parent"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:background="#F8F8F8"
            android:paddingLeft="10dip"
            android:paddingTop="3dip"
            android:paddingRight="10dip"
            android:paddingBottom="10dip"
            android:textStyle="bold"
            android:textColor="#0000FF"
            android:text="@string/hello"/>

    </ScrollView>

    <TextView
        android:layout_width="fill_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:text="@string/f_title"
        android:textStyle="bold"
        android:textSize="16sp"
        android:textColor="#F8F8F8"/>

    <LinearLayout
        xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
        android:orientation="horizontal"
        android:layout_height="wrap_content"

```

```
        android:layout_width="fill_parent"
        android:weightSum="3">

        <Button
            android:text="@string/button_join"
            android:id="@+id/button_join"
            android:layout_width="0px"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:layout_weight="1"
            android:textStyle="bold"
            android:textSize="16sp"
            android:textColor="#000000"
            android:paddingTop="7dip"
            android:paddingBottom="7dip">
        </Button>

        <Button
            android:text="@string/button_add"
            android:id="@+id/button_add"
            android:layout_width="0px"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:layout_weight="1"
            android:textStyle="bold"
            android:textSize="16sp"
            android:textColor="#000000"
            android:paddingTop="7dip"
            android:paddingBottom="7dip">
        </Button>

        <Button
            android:text="@string/button_delete"
            android:id="@+id/button_delete"
            android:layout_width="0px"
            android:layout_height="wrap_content"
            android:layout_weight="1"
            android:textStyle="bold"
            android:textSize="16sp"
            android:textColor="#000000"
            android:paddingTop="7dip"
            android:paddingBottom="7dip">
        </Button>

    </LinearLayout>
</LinearLayout>
```